

Ε.Ε. Παρ. I(III)
Αρ. 4100, 31.12.2007

N. 51(III)/2007

Ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση των Προϊόντων του Εγκλήματος και τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2007 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 51(III) του 2007

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ
 ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ,
 ΕΡΕΥΝΑ, ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΕΥΣΗ ΤΩΝ
 ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗ
 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.
 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση των Προϊόντων του Εγκλήματος και τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2007.

Ερμηνεία.
 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -
 «Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση του Προϊόντος του Εγκλήματος και τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, η υπογραφή της οποίας εγκρίθηκε με Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με Αρ. 61.971 ημερομηνίας 12 Μάιου 2005 και η οποία υπογράφηκε εκ μέρους της Δημοκρατίας στις 16 Μαΐου 2005 στη Βαρσοβία.

Κύρωση της Σύμβασης.
 Πίνακας, Μέρος I, Μέρος II.
 3.-(1) Με τον παρόντα Νόμο η Σύμβαση, της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος II του Πίνακα, κυρώνεται.
 (2) Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων που εκτίθενται στα Μέρη I και II του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο που εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα.

ΠΙΝΑΚΑΣ

(Άρθρο 3)

ΗΕΡΩΣΙ

**COUNCIL OF EUROPE CONVENTION
ON LAUNDERING, SEARCH,
SEIZURE AND CONFISCATION
OF THE PROCEEDS FROM CRIME
AND ON THE FINANCING OF TERRORISM**

**CONVENTION DU CONSEIL DE L'EUROPE
RELATIVE AU BLANCHIMENT,
AU DÉPISTAGE, À LA SAISIE ET À
LA CONFISCATION DES PRODUITS
DU CRIME ET AU FINANCEMENT
DU TERRORISME**

Preamble:

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Considering that the fight against serious crime, which has become an increasingly international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Believing that one of these methods consists in depriving criminals of the proceeds from crime and instrumentalities;

Considering that for the attainment of this aim a well-functioning system of international co-operation also must be established;

Bearing in mind the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (ETS No. 141 – hereinafter referred to as "the 1990 Convention");

Recalling also Resolution 1373(2001) on threats to international peace and security caused by terrorist acts adopted by the Security Council of the United Nations on 28 September 2001, and particularly its paragraph 3.d;

Recalling the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted by the General Assembly of the United Nations on 9 December 1999 and particularly its Articles 2 and 4, which oblige States Parties to establish the financing of terrorism as a criminal offence;

Convinced of the necessity to take immediate steps to ratify and to implement fully the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms**Article 1 – Use of terms**

For the purposes of this Convention:

- a "proceeds" means any economic advantage, derived from or obtained, directly or indirectly, from criminal offences. It may consist of any property as defined in sub-paragraph b of this article;

- b "property" includes property of any description, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such property;
- c "instrumentalities" means any property used or intended to be used, in any manner, wholly or in part, to commit a criminal offence or criminal offences;
- d "confiscation" means a penalty or a measure, ordered by a court following proceedings in relation to a criminal offence or criminal offences resulting in the final deprivation of property;
- e "predicate offence" means any criminal offence as a result of which proceeds were generated that may become the subject of an offence as defined in Article 9 of this Convention;
- f "financial intelligence unit" (hereinafter referred to as "FIU") means a central, national agency responsible for receiving (and, as permitted, requesting), analysing and disseminating to the competent authorities, disclosures of financial information
 - i concerning suspected proceeds and potential financing of terrorism, or
 - ii required by national legislation or regulation,
- in order to combat money laundering and financing of terrorism;
- g "freezing" or "seizure" means temporarily prohibiting the transfer, destruction, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- h "financing of terrorism" means the acts set out in Article 2 of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, cited above.

Chapter II – Financing of terrorism

Article 2 – Application of the Convention to the financing of terrorism

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to apply the provisions contained in Chapters III, IV and V of this Convention to the financing of terrorism.
- 2 In particular, each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.

Chapter III – Measures to be taken at national level

Section 1 – General provisions

Article 3 – Confiscation measures

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property.

- 2 Provided that paragraph 1 of this article applies to money laundering and to the categories of offences in the appendix to the Convention, each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
- a only in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year. However, each Party may make a declaration on this provision in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national and international tax-debt recovery legislation; and/or
 - b only to a list of specified offences.
- 3 Parties may provide for mandatory confiscation in respect of offences which are subject to the confiscation régime. Parties may in particular include in this provision the offences of money laundering, drug trafficking, trafficking in human beings and any other serious offence.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation to the extent that such a requirement is consistent with the principles of its domestic law.

Article 4 – Investigative and provisional measures

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to identify, trace, freeze or seize rapidly property which is liable to confiscation pursuant to Article 3, in order in particular to facilitate the enforcement of a later confiscation.

Article 5 – Freezing, seizure and confiscation

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass:

- a the property into which the proceeds have been transformed or converted;
- b property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds;
- c income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds, in the same manner and to the same extent as proceeds.

Article 6 – Management of frozen or seized property

Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure proper management of frozen or seized property in accordance with Articles 4 and 5 of this Convention.

Article 7 – Investigative powers and techniques

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in Articles 3, 4 and 5. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.

2. Without prejudice to paragraph 1, each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to:
 - a. determine whether a natural or legal person is a holder or beneficial owner of one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so obtain all of the details of the identified accounts;

 - b. obtain the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more specified accounts, including the particulars of any sending or recipient account;

 - c. monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more identified accounts; and,

 - d. ensure that banks do not disclose to the bank customer concerned or to other third persons that information has been sought or obtained in accordance with sub-paragraphs a, b, or c, or that an investigation is being carried out.

Parties shall consider extending this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

3. Each Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to enable it to use special investigative techniques facilitating the identification and tracing of proceeds and the gathering of evidence related thereto, such as observation, interception of telecommunications, access to computer systems and order to produce specific documents.

Article 8 – Legal remedies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that interested parties affected by measures under Articles 3, 4 and 5 and such other provisions in this Section as are relevant, shall have effective legal remedies in order to preserve their rights.

Article 9 – Laundering offences

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences under its domestic law, when committed intentionally:
 - a. the conversion or transfer of property, knowing that such property is proceeds, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of assisting any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his actions;

- b. the concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement, rights with respect to, or ownership of, property, knowing that such property is proceeds; and, subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system;
 - c. the acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property was proceeds;
 - d. participation in, association or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
- 2 For the purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
- a. it shall not matter whether the predicate offence was subject to the criminal jurisdiction of the Party;
 - b. it may be provided that the offences set forth in that paragraph do not apply to the persons who committed the predicate offence;
 - c. knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in that paragraph may be inferred from objective, factual circumstances.
- 3 Each Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as an offence under its domestic law all or some of the acts referred to in paragraph 1 of this article, in either or both of the following cases where the offender
- a. suspected that the property was proceeds,
 - b. ought to have assumed that the property was proceeds.
- 4 Provided that paragraph 1 of this article applies to the categories of predicate offences in the appendix to the Convention, each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary Général of the Council of Europe, declare that paragraph 1 of this article applies:
- a. only in so far as the predicate offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year, or for those Parties that have a minimum threshold for offences in their legal system, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months; and/or
 - b. only to a list of specified predicate offences; and/or
 - c. to a category of serious offences in the national law of the Party.
- 5 Each Party shall ensure that a prior or simultaneous conviction for the predicate offence is not a prerequisite for a conviction for money laundering.
- 6 Each Party shall ensure that a conviction for money laundering under this article is possible where it is proved that the property, the object of paragraph 1.a or b of this article, originated from a predicate offence, without it being necessary to establish precisely which offence.
- 7 Each Party shall ensure that predicate offences for money laundering extend to conduct that occurred in another State, which constitutes an offence in that State, and which would have

constituted a predicate offence had it occurred domestically. Each Party may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence had it occurred domestically.

Article 10 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person; or
 - b an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
 - c an authority to exercise control within the legal person;
 as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.
- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under this article shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.
- 4 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with this article, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11 – Previous decisions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to provide for the possibility of taking into account, when determining the penalty, final decisions against a natural or legal person taken in another Party in relation to offences established in accordance with this Convention.

Section 2 – Financial intelligence unit (FIU) and prevention

Article 12 – Financial intelligence unit (FIU)

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish an FIU as defined in this Convention.
- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that its FIU has access, directly or indirectly, on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to properly undertake its functions, including the analysis of suspicious transaction reports.

Article 13 – Measures to prevent money laundering

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory or monitoring regime to prevent money laundering and shall take due account of applicable international standards, including in particular the recommendations adopted by the Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF).
- 2 In that respect, each Party shall adopt, in particular, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a require legal and natural persons which engage in activities which are particularly likely to be used for money laundering purposes, and as far as these activities are concerned, to:
 - i identify and verify the identity of their customers and, where applicable, their ultimate beneficial owners, and to conduct ongoing due diligence on the business relationship, while taking into account a risk based approach;
 - ii report suspicions on money laundering subject to safeguard;
 - iii take supporting measures, such as record keeping on customer identification and transactions, training of personnel and the establishment of internal policies and procedures, and if appropriate, adapted to their size and nature of business;
 - b prohibit, as appropriate, the persons referred to in sub-paragraph a from disclosing the fact that a suspicious transaction report or related information has been transmitted or that a money laundering investigation is being or may be carried out;
 - c ensure that the persons referred to in sub-paragraph a are subject to effective systems for monitoring, and where applicable supervision, with a view to ensure their compliance with the requirements to combat money laundering, where appropriate on a risk sensitive basis.
- 3 In that respect, each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to detect the significant physical cross border transportation of cash and appropriate bearer negotiable instruments.

Article 14 – Postponement of domestic suspicious transactions

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to permit urgent action to be taken by the FIU or, as appropriate, by any other competent authorities or body, when there is a suspicion that a transaction is related to money laundering, to suspend or withhold consent to a transaction going ahead in order to analyse the transaction and confirm the suspicion. Each party may restrict such a measure to cases where a suspicious transaction report has been submitted. The maximum duration of any suspension or withholding of consent to a transaction shall be subject to any relevant provisions in national law.

Chapter IV – International co-operation

Section 1 – Principles of international co-operation

Article 15 – General principles and measures for international co-operation

- 1 The Parties shall mutually co-operate with each other to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings aiming at the confiscation of instrumentalities and proceeds.
- 2 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to enable it to comply, under the conditions provided for in this chapter, with requests:
 - a for confiscation of specific items of property representing proceeds or instrumentalities, as well as for confiscation of proceeds consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds;
 - b for investigative assistance and provisional measures with a view to either form of confiscation referred to under a above;
- 3 Investigative assistance and provisional measures sought in paragraph 2.b shall be carried out as permitted by and in accordance with the internal law of the requested Party. Where the request concerning one of these measures specifies formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to the fundamental principles of its law.
- 4 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that the requests coming from other Parties in order to identify, trace, freeze or seize the proceeds and instrumentalities, receive the same priority as those made in the framework of internal procedures.

Section 2 – Investigative assistance

Article 16 – Obligation to assist

The Parties shall afford each other, upon request, the widest possible measure of assistance in the identification and tracing of instrumentalities, proceeds and other property liable to confiscation. Such assistance shall include any measure providing and securing evidence as to the existence, location or movement, nature, legal status or value of the aforementioned property.

Article 17 – Requests for information on bank accounts

- 1 Each Party shall, under the conditions set out in this article, take the measures necessary to determine, in answer to a request sent by another Party, whether a natural or legal person that is the subject of a criminal investigation holds or controls one or more accounts, of whatever nature, in any bank located in its territory and, if so, provide the particulars of the identified accounts.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank keeping the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting party shall, in the request:

- a state why it considers that the requested information is likely to be of substantial value for the purpose of the criminal investigation into the offence;
 - b state on what grounds it presumes that banks in the requested Party hold the account and specify, to the widest extent possible, which banks and/or accounts may be involved; and
 - c include any additional information available which may facilitate the execution of the request.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that this article applies only to the categories of offences specified in the list contained in the appendix to this Convention.
- 6 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 18 – Requests for information on banking transactions

- 1 On request by another Party, the requested Party shall provide the particulars of specified bank accounts and of banking operations which have been carried out during a specified period through one or more accounts specified in the request, including the particulars of any sending or recipient account.
- 2 The obligation set out in this article shall apply only to the extent that the information is in the possession of the bank holding the account.
- 3 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 4 The requested Party may make the execution of such a request dependant on the same conditions as it applies in respect of requests for search and seizure.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions. Such extension may be made subject to the principle of reciprocity.

Article 19 – Requests for the monitoring of banking transactions

- 1 Each Party shall ensure that, at the request of another Party, it is able to monitor, during a specified period, the banking operations that are being carried out through one or more accounts specified in the request and communicate the results thereof to the requesting Party.
- 2 In addition to the requirements of Article 37, the requesting Party shall in its request indicate why it considers the requested information relevant for the purpose of the criminal investigation into the offence.
- 3 The decision to monitor shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard for the national law of that Party.

4. The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
5. Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

1. At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.
2. A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

1. After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
2. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

1. A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
 - a. enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
 - b. submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

- 2 For the purposes of applying paragraph 1.b of this article, any Party shall whenever necessary have competence to institute confiscation proceedings under its own law.
- 3 The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply to confiscation consisting in a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of proceeds, if property on which the confiscation can be enforced is located in the requested Party. In such cases, when enforcing confiscation pursuant to paragraph 1, the requested Party shall, if payment is not obtained, realise the claim on any property available for that purpose.
- 4 If a request for confiscation concerns a specific item of property, the Parties may agree that the requested Party may enforce the confiscation in the form of a requirement to pay a sum of money corresponding to the value of the property.
- 5 The Parties shall co-operate to the widest extent possible under their domestic law with those Parties which request the execution of measures equivalent to confiscation leading to the deprivation of property, which are not criminal sanctions, in so far as such measures are ordered by a judicial authority of the requesting Party in relation to a criminal offence, provided that it has been established that the property constitutes proceeds or other property in the meaning of Article 5 of this Convention.

Article 24 – Execution of confiscation

- 1 The procedures for obtaining and enforcing the confiscation under Article 23 shall be governed by the law of the requested Party.
- 2 The requested Party shall be bound by the findings as to the facts in so far as they are stated in a conviction or judicial decision of the requesting Party or in so far as such conviction or judicial decision is implicitly based on them.
- 3 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that paragraph 2 of this article applies only subject to its constitutional principles and the basic concepts of its legal system.
- 4 If the confiscation consists in the requirement to pay a sum of money, the competent authority of the requested Party shall convert the amount thereof into the currency of that Party at the rate of exchange ruling at the time when the decision to enforce the confiscation is taken.
- 5 In the case of Article 23, paragraph 1.a, the requesting Party alone shall have the right to decide on any application for review of the confiscation order.

Article 25 – Confiscated property

- 1 Property confiscated by a Party pursuant to Articles 23 and 24 of this Convention, shall be disposed of by that Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.
- 2 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated property to the requesting Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such property to their legitimate owners.
- 3 When acting on the request made by another Party in accordance with Articles 23 and 24 of this Convention, a Party may give special consideration to concluding agreements or

arrangements on sharing with other Parties, on a regular or case-by-case basis, such property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 26 – Right of enforcement and maximum amount of confiscation

- 1 A request for confiscation made under Articles 23 and 24 does not affect the right of the requesting Party to enforce itself the confiscation order.
- 2 Nothing in this Convention shall be so interpreted as to permit the total value of the confiscation to exceed the amount of the sum of money specified in the confiscation order. If a Party finds that this might occur, the Parties concerned shall enter into consultations to avoid such an effect.

Article 27 – Imprisonment in default

The requested Party shall not impose imprisonment in default or any other measure restricting the liberty of a person as a result of a request under Article 23, if the requesting Party has so specified in the request.

Section 5 – Refusal and postponement of co-operation

Article 28 – Grounds for refusal

- 1 Co-operation under this chapter may be refused if:
 - a the action sought would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested Party; or
 - b the execution of the request is likely to prejudice the sovereignty, security, ordre public or other essential interests of the requested Party; or
 - c in the opinion of the requested Party, the importance of the case to which the request relates does not justify the taking of the action sought; or
 - d the offence to which the request relates is a fiscal offence, with the exception of the financing of terrorism;
 - e the offence to which the request relates is a political offence, with the exception of the financing of terrorism; or
 - f the requested Party considers that compliance with the action sought would be contrary to the principle of *ne bis in idem*; or
 - g the offence to which the request relates would not be an offence under the law of the requested Party if committed within its jurisdiction. However, this ground for refusal applies to co-operation under Section 2 only in so far as the assistance sought involves coercive action. Where dual criminality is required for co-operation under this chapter, that requirement shall be deemed to be satisfied regardless of whether both Parties place the offence within the same category of offences or denote the offence by the same terminology, provided that both Parties criminalise the conduct underlying the offence.
- 2 Co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter, may also be refused if the measures sought could not be taken under the domestic law of the requested Party for the purposes of investigations or proceedings, had it been a similar domestic case.

- 3 Where the law of the requested Party so requires, co-operation under Section 2, in so far as the assistance sought involves coercive action, and under Section 3 of this chapter may also be refused if the measures sought or any other measures having similar effects would not be permitted under the law of the requesting Party, or, as regards the competent authorities of the requesting Party, if the request is not authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 4 Co-operation under Section 4 of this chapter may also be refused if:
 - a under the law of the requested Party confiscation is not provided for in respect of the type of offence to which the request relates; or
 - b without prejudice to the obligation pursuant to Article 23, paragraph 3, it would be contrary to the principles of the domestic law of the requested Party concerning the limits of confiscation in respect of the relationship between an offence and:
 - i an economic advantage that might be qualified as its proceeds; or
 - ii property that might be qualified as its instrumentalities; or
 - c under the law of the requested Party confiscation may no longer be imposed or enforced because of the lapse of time; or
 - d without prejudice to Article 23, paragraph 5, the request does not relate to a previous conviction, or a decision of a judicial nature or a statement in such a decision that an offence or several offences have been committed, on the basis of which the confiscation has been ordered or is sought; or
 - e confiscation is either not enforceable in the requesting Party, or it is still subject to ordinary means of appeal; or
 - f the request relates to a confiscation order resulting from a decision rendered in absentia of the person against whom the order was issued and, in the opinion of the requested Party, the proceedings conducted by the requesting Party leading to such decision did not satisfy the minimum rights of defence recognised as due to everyone against whom a criminal charge is made.
- 5 For the purpose of paragraph 4.f of this article a decision is not considered to have been rendered in absentia if:
 - a it has been confirmed or pronounced after opposition by the person concerned; or
 - b it has been rendered on appeal, provided that the appeal was lodged by the person concerned.
- 6 When considering, for the purposes of paragraph 4.f of this article if the minimum rights of defence have been satisfied, the requested Party shall take into account the fact that the person concerned has deliberately sought to evade justice or the fact that that person, having had the possibility of lodging a legal remedy against the decision made in absentia, elected not to do so. The same will apply when the person concerned, having been duly served with the summons to appear, elected not to do so nor to ask for adjournment.
- 7 A Party shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.
- 8 Without prejudice to the ground for refusal provided for in paragraph 1.a of this article:

- a. the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is a legal person shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter;
- b. the fact that the natural person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has died or the fact that a legal person against whom an order of confiscation of proceeds has been issued has subsequently been dissolved shall not be invoked as an obstacle to render assistance in accordance with Article 23, paragraph 1.a.
- c. the fact that the person under investigation or subjected to a confiscation order by the authorities of the requesting Party is mentioned in the request both as the author of the underlying criminal offence and of the offence of money laundering, in accordance with Article 9.2.b of this Convention, shall not be invoked by the requested Party as an obstacle to affording any co-operation under this chapter.

Article 29 – Postponement

The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations or proceedings by its authorities.

Article 30 – Partial or conditional granting of a request

Before refusing or postponing co-operation under this chapter, the requested Party shall, where appropriate after having consulted the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.

Section 6 – Notification and protection of third parties' rights

Article 31 – Notification of documents

- 1 The Parties shall afford each other the widest measure of mutual assistance in the serving of judicial documents to persons affected by provisional measures and confiscation.
- 2 Nothing in this article is intended to interfere with:
 - a. the possibility of sending judicial documents, by postal channels, directly to persons abroad;
 - b. the possibility for judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of origin to effect service of judicial documents directly through the consular authorities of that Party or through judicial officers, officials or other competent authorities of the Party of destination,
 unless the Party of destination makes a declaration to the contrary to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
- 3 When serving judicial documents to persons abroad affected by provisional measures or confiscation orders issued in the sending Party, this Party shall indicate what legal remedies are available under its law to such persons.

Article 32 – Recognition of foreign decisions

- 1 When dealing with a request for co-operation under Sections 3 and 4, the requested Party shall recognise any judicial decision taken in the requesting Party regarding rights claimed by third parties.
- 2 Recognition may be refused if:
 - a third parties did not have adequate opportunity to assert their rights; or
 - b the decision is incompatible with a decision already taken in the requested Party on the same matter; or
 - c it is incompatible with the ordre public of the requested Party; or
 - d the decision was taken contrary to provisions on exclusive jurisdiction provided for by the law of the requested Party.

Section 7 – Procedural and other general rules**Article 33 – Central authority**

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 34 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).
- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under Section 2 of this chapter, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Draft requests or communications under this chapter may be sent directly by the judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested Party prior to a formal request to ensure that it can be dealt with efficiently upon receipt and contains sufficient information and supporting documentation for it to meet the requirements of the legislation of the requested Party.

Article 35 – Form of request and languages

- 1 All requests under this chapter shall be made in writing. They may be transmitted electronically, or by any other means of telecommunication, provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of such communication and the original. However each Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the conditions in which it is ready to accept and execute requests received electronically or by any other means of communication.
- 2 Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, translations of the requests or supporting documents shall not be required.
- 3 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any State or the European Community may communicate to the Secretary General of the Council of Europe a declaration that it reserves the right to require that requests made to it and documents supporting such requests be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language as it may specify. The other Parties may apply the reciprocity rule.

Article 36 – Legalisation

Documents transmitted in application of this chapter shall be exempt from all legalisation formalities.

Article 37 – Content of request

- 1 Any request for co-operation under this chapter shall specify:
 - a the authority making the request and the authority carrying out the investigations or proceedings;
 - b the object of and the reason for the request;
 - c the matters, including the relevant facts (such as date, place and circumstances of the offence) to which the investigations or proceedings relate, except in the case of a request for notification;
 - d in so far as the co-operation involves coercive action:
 - i the text of the statutory provisions or, where this is not possible, a statement of the relevant law applicable; and
 - ii an indication that the measure sought or any other measures having similar effects could be taken in the territory of the requesting Party under its own law;
 - e where necessary and in so far as possible:
 - i details of the person or persons concerned, including name, date and place of birth, nationality and location, and, in the case of a legal person, its seat; and
 - ii the property in relation to which co-operation is sought, its location, its connection with the person or persons concerned, any connection with the offence, as well as any available information about other persons, interests in the property; and
 - f any particular procedure the requesting Party wishes to be followed.

- 2 A request for provisional measures under Section 3 in relation to seizure of property on which a confiscation order consisting in the requirement to pay a sum of money may be realised shall also indicate a maximum amount for which recovery is sought in that property.
- 3 In addition to the indications mentioned in paragraph 1, any request under Section 4 shall contain:
 - a in the case of Article 23, paragraph 1.a:
 - i a certified true copy of the confiscation order made by the court in the requesting Party and a statement of the grounds on the basis of which the order was made, if they are not indicated in the order itself;
 - ii an attestation by the competent authority of the requesting Party that the confiscation order is enforceable and not subject to ordinary means of appeal;
 - iii information as to the extent to which the enforcement of the order is requested; and
 - iv information as to the necessity of taking any provisional measures;
 - b in the case of Article 23, paragraph 1.b, a statement of the facts relied upon by the requesting Party sufficient to enable the requested Party to seek the order under its domestic law;
 - c when third parties have had the opportunity to claim rights, documents demonstrating that this has been the case.

Article 38 – Defective requests

- 1 If a request does not comply with the provisions of this chapter or the information supplied is not sufficient to enable the requested Party to deal with the request, that Party may ask the requesting Party to amend the request or to complete it with additional information.
- 2 The requested Party may set a time-limit for the receipt of such amendments or information.
- 3 Pending receipt of the requested amendments or information in relation to a request under Section 4 of this chapter, the requested Party may take any of the measures referred to in Sections 2 or 3 of this chapter.

Article 39 – Plurality of requests

- 1 Where the requested Party receives more than one request under Sections 3 or 4 of this chapter in respect of the same person or property, the plurality of requests shall not prevent that Party from dealing with the requests involving the taking of provisional measures.
- 2 In the case of plurality of requests under Section 4 of this chapter, the requested Party shall consider consulting the requesting Parties.

Article 40 – Obligation to give reasons

The requested Party shall give reasons for any decision to refuse, postpone or make conditional any co-operation under this chapter.

Article 41 – Information

- 1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of:
 - a the action initiated on a request under this chapter;
 - b the final result of the action carried out on the basis of the request;
 - c a decision to refuse, postpone or make conditional, in whole or in part, any co-operation under this chapter;
 - d any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly; and
 - e in the event of provisional measures taken pursuant to a request under Sections 2 or 3 of this chapter, such provisions of its domestic law as would automatically lead to the lifting of the provisional measure.
- 2 The requesting Party shall promptly inform the requested Party of:
 - a any review, decision or any other fact by reason of which the confiscation order ceases to be wholly or partially enforceable; and
 - b any development, factual or legal, by reason of which any action under this chapter is no longer justified.
- 3 Where a Party, on the basis of the same confiscation order, requests confiscation in more than one Party, it shall inform all Parties which are affected by an enforcement of the order about the request.

Article 42 – Restriction of use

- 1 The requested Party may make the execution of a request dependent on the condition that the information or evidence obtained will not, without its prior consent, be used or transmitted by the authorities of the requesting Party for investigations or proceedings other than those specified in the request.
- 2 Each State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, without its prior consent, information or evidence provided by it under this chapter may not be used or transmitted by the authorities of the requesting Party in investigations or proceedings other than those specified in the request.

Article 43 – Confidentiality

- 1 The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the facts and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.
- 2 The requesting Party shall, if not contrary to basic principles of its national law and if so requested, keep confidential any evidence and information provided by the requested Party, except to the extent that its disclosure is necessary for the investigations or proceedings described in the request.
- 3 Subject to the provisions of its domestic law, a Party which has received spontaneous information under Article 20 shall comply with any requirement of confidentiality as required by the

Party which supplies the information. If the other Party cannot comply with such requirement, it shall promptly inform the transmitting Party.

Article 44 – Costs

The ordinary costs of complying with a request shall be borne by the requested Party. Where costs of a substantial or extraordinary nature are necessary to comply with a request, the Parties shall consult in order to agree the conditions on which the request is to be executed and how the costs shall be borne.

Article 45 – Damages

- 1 When legal action on liability for damages resulting from an act or omission in relation to co-operation under this chapter has been initiated by a person, the Parties concerned shall consider consulting each other, where appropriate, to determine how to apportion any sum of damages due.
- 2 A Party which has become subject of a litigation for damages shall endeavour to inform the other Party of such litigation if that Party might have an interest in the case.

Chapter V – Co-operation between FIUs

Article 46 – Co-operation between FIUs

- 1 Parties shall ensure that FIUs, as defined in this Convention, shall cooperate for the purpose of combating money laundering, to assemble and analyse, or, if appropriate, investigate within the FIU relevant information on any fact which might be an indication of money laundering in accordance with their national powers.
- 2 For the purposes of paragraph 1, each Party shall ensure that FIUs exchange, spontaneously or on request and either in accordance with this Convention or in accordance with existing or future memoranda of understanding compatible with this Convention, any accessible information that may be relevant to the processing or analysis of information or, if appropriate, to investigation by the FIU regarding financial transactions related to money laundering and the natural or legal persons involved.
- 3 Each Party shall ensure that the performance of the functions of the FIUs under this article shall not be affected by their internal status, regardless of whether they are administrative, law enforcement or judicial authorities.
- 4 Each request made under this article shall be accompanied by a brief statement of the relevant facts known to the requesting FIU. The FIU shall specify in the request how the information sought will be used.
- 5 When a request is made in accordance with this article, the requested FIU shall provide all relevant information, including accessible financial information and requested law enforcement data, sought in the request, without the need for a formal letter of request under applicable conventions or agreements between the Parties.

- 6 An FIU may refuse to divulge information which could lead to impairment of a criminal investigation being conducted in the requested Party or, in exceptional circumstances, where divulging the information would be clearly disproportionate to the legitimate interests of a natural or legal person or the Party concerned or would otherwise not be in accordance with fundamental principles of national law, of the requested Party. Any such refusal shall be appropriately explained to the FIU requesting the information.
- 7 Information or documents obtained under this article shall only be used for the purposes laid down in paragraph 1. Information supplied by a counterpart FIU shall not be disseminated to a third party, nor be used by the receiving FIU for purposes other than analysis, without prior consent of the supplying FIU.
- 8 When transmitting information or documents pursuant to this article, the transmitting FIU may impose restrictions and conditions on the use of information for purposes other than those stipulated in paragraph 7. The receiving FIU shall comply with any such restrictions and conditions.
- 9 Where a Party wishes to use transmitted information or documents for criminal investigations or prosecutions for the purposes laid down in paragraph 7, the transmitting FIU may not refuse its consent to such use unless it does so on the basis of restrictions under its national law or conditions referred to in paragraph 6. Any refusal to grant consent shall be appropriately explained.
- 10 FIUs shall undertake all necessary measures, including security measures, to ensure that information submitted under this article is not accessible by any other authorities, agencies or departments.
- 11 The information submitted shall be protected, in conformity with the Council of Europe Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108) and taking account of Recommendation No R(87)15 of 15 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe Regulating the Use of Personal Data in the Police Sector, by at least the same rules of confidentiality and protection of personal data as those that apply under the national legislation applicable to the requesting FIU.
- 12 The transmitting FIU may make reasonable enquiries as to the use made of information provided, and the receiving FIU shall, whenever practicable, provide such feedback.
- 13 Parties shall indicate the unit which is an FIU within the meaning of this article.

Article 47 – International co-operation for postponement of suspicious transactions

- 1 Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to permit urgent action to be initiated by a FIU, at the request of a foreign FIU, to suspend or withhold consent

to a transaction going ahead for such periods and depending on the same conditions as apply in its domestic law, in respect of the postponement of transactions.

- 2 The action referred to in paragraph 1 shall be taken where the requested FIU is satisfied, upon justification by the requesting FIU, that:
 - a the transaction is related to money laundering; and
 - b the transaction would have been suspended, or consent to the transaction going ahead would have been withheld, if the transaction had been the subject of a domestic suspicious transaction report.

Chapter VI – Monitoring mechanism and settlement of disputes

Article 48 – Monitoring mechanism and settlement of disputes

- 1 The Conference of the Parties (COP) shall be responsible for following the implementation of the Convention. The COP:
 - a shall monitor the proper implementation of the Convention by the Parties;
 - b shall, at the request of a Party, express an opinion on any question concerning the interpretation and application of the Convention.
- 2 The COP shall carry out the functions under paragraph 1.a above by using any available Select Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures (Moneyval) public summaries (for Moneyval countries) and any available FATF public summaries (for FATF countries), supplemented by periodic self assessment questionnaires, as appropriate. The monitoring procedure will deal with areas covered by this Convention only in respect of those areas which are not covered by other relevant international standards on which mutual evaluations are carried out by the FATF and Moneyval.
- 3 If the COP concludes that it requires further information in the discharge of its functions, it shall liaise with the Party concerned, taking advantage, if so required by the COP, of the procedure and mechanism of Moneyval. The Party concerned shall then report back to the COP. The COP shall on this basis decide whether or not to carry out a more in-depth assessment of the position of the Party concerned. This may, but need not necessarily, involve, a country visit by an evaluation team.
- 4 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of the Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the COP, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.
- 5 The COP shall adopt its own rules of procedure.
- 6 The Secretary General of the Council of Europe shall convene the COP not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the COP shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the COP.

Chapter VII – Final Provisions

Article 49 – Signature and entry into force

- 1 The Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and non-member States which have participated in its elaboration. Such States or the European Community may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 6 signatories, of which at least four are member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
- 5 No Party to the 1990 Convention may ratify, accept or approve this Convention without considering itself bound by at least the provisions corresponding to the provisions of the 1990 Convention to which it is bound.
- 6 As from its entry into force, Parties to this Convention, which are at the same time Parties to the 1990 Convention:
 - a shall apply the provisions of this Convention in their mutual relationships;
 - b shall continue to apply the provisions of the 1990 Convention in their relations with other Parties to the said Convention, but not to the present Convention.

Article 50 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Parties to the Convention, may invite any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 51 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.

- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of the Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 52 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings of Parties derived from international multilateral instruments concerning special matters.
- 2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention; for the purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate these relations accordingly, in lieu of the Convention, if it facilitates international co-operation.
- 4 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties.

Article 53 – Declarations and reservations

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the declaration provided for in Article 3, paragraph 2, Article 9, paragraph 4, Article 17, paragraph 5, Article 24, paragraph 3, Article 31, paragraph 2, Article 35, paragraphs 1 and 3 and Article 42, paragraph 2.
- 2 Any State or the European Community may also, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General, reserve its right not to apply, in part or in whole, the provisions of Article 7, paragraph 2, sub-paragraph c; Article 9, paragraph 6; Article 46, paragraph 5; and Article 47.
- 3 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare the manner in which it intends to apply Articles 17 and 19 of this Convention, particularly taking into account applicable international agreements in the field of international co-operation in criminal matters. It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

4 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare:

- a that it will not apply Article 3, paragraph 4 of this Convention; or
- b that it will apply Article 3, paragraph 4 of this Convention only partly; or
- c the manner in which it intends to apply Article 3, paragraph 4 of this Convention.

It shall notify any changes in this information to the Secretary General of the Council of Europe.

5 No other reservation may be made.

6 Any Party which has made a reservation under this article may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

7 A Party which has made a reservation in respect of a provision of the Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 54 – Amendments

- 1 Amendments to the Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the European Community and to every non-member State which has acceded to or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 50.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC) which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.
- 6 In order to update the categories of offences contained in the appendix, as well as amend Article 13, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
- 7 After having consulted the Parties which are not members of the Council of Europe and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt an amendment proposed in accordance with paragraph 6 by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

- 8 If one-third of the Parties notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
- 9 If less than one-third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
- 10 Once an amendment has entered into force in accordance with paragraphs 6 to 9 of this article and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance. A Party which has made an objection may withdraw it at any time by notifying it to the Secretary General of the Council of Europe.
- 11 If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention, without accepting at the same time the amendment.

Article 55 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce the Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement under Article 23 of confiscation for which a request has been made in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

Article 56 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of the Convention, any State invited to accede to it and any other Party to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of the Convention in accordance with Articles 49 and 50;
- d any declaration or reservation made under Article 53;
- e any other act, notification or communication relating to the Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Varsovie, le 16 mai 2005, en français et en anglais; les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention et à tout Etat invité à adhérer à celle ci.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Strasbourg, 22 September 2005

The Director General of Legal Affairs
of the Council of Europe,

Le Directeur Général des Affaires Juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DE VEL

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres Signataires de la présente Convention,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres;

Convaincus de la nécessité de poursuivre une politique pénale commune tendant à la protection de la société;

Considérant que la lutte contre la criminalité grave, qui est de plus en plus un problème international, exige l'emploi de méthodes modernes et efficaces au niveau international;

Estimant qu'une de ces méthodes consiste à priver les délinquants des produits du crime et des instruments;

Considérant qu'afin d'atteindre cet objectif, un système satisfaisant de coopération internationale doit également être mis en place;

Ayant à l'esprit la Convention du Conseil de l'Europe relative au blanchiment, au dépistage, à la saisie et à la confiscation des produits du crime (STE n° 141 – ci après dénommée «la Convention de 1990»);

Rappelant également la résolution 1373 (2001) sur la menace à la paix et à la sécurité internationales résultant d'actes terroristes adoptée par le Conseil de sécurité de l'Organisation des Nations Unies le 28 septembre 2001, et notamment son paragraphe 3.d;

Rappelant la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme adoptée par l'Assemblée générale des Nations Unies le 9 décembre 1999, notamment ses articles 2 et 4, qui font obligation aux Etats Parties d'ériger en infractions pénales les faits de financement du terrorisme;

Convaincus de la nécessité de prendre des mesures immédiates pour ratifier et pour mettre en œuvre sans restriction la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée,

Sont convenus de ce qui suit :

Chapitre I – Terminologie**Article 1 – Terminologie**

Aux fins de la présente Convention, l'expression:

- a «produit» désigne tout avantage économique provenant directement ou indirectement de la commission d'une infraction pénale ou obtenu directement ou indirectement en la commettant. Cet avantage peut consister en tout bien tel que défini à l'alinéa b du présent article;

- b «biens» comprend un bien de toute nature, qu'il soit corporel ou incorporel, meuble ou immeuble, ainsi que les actes juridiques ou documents attestant d'un titre ou d'un droit sur le bien;
- c «instruments» désigne tous biens employés ou destinés à être employés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour commettre une ou des infractions pénales;
- d «confiscation» désigne une peine ou une mesure ordonnée par un tribunal à la suite d'une procédure portant sur une ou des infractions pénales, peine ou mesure aboutissant à la privation permanente du bien;
- e «infraction principale» désigne toute infraction pénale à la suite de laquelle des produits sont générés et susceptibles de devenir l'objet d'une infraction selon l'article 9 de la présente Convention;
- f «cellule de renseignement financier» désigne une unité nationale centrale chargée de recevoir (et, dans la mesure où elle en a le droit, de demander), d'analyser et de transmettre aux autorités compétentes les déclarations d'informations financières :
 - i concernant des avoirs suspectés d'être des produits ou des biens servant au financement du terrorisme, ou
 - ii requises par la législation ou par la réglementation nationale,
- afin de lutter contre le blanchiment et le financement du terrorisme;
- g «gel» ou «saisie» désigne l'interdiction temporaire du transfert, de la destruction, de la conversion, de la disposition ou du mouvement de biens ou le fait d'assumer temporairement la garde ou le contrôle de biens, sur décision d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente;
- h «financement du terrorisme» désigne les agissements définis à l'article 2 de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme susmentionnée.

Chapitre II – Financement du terrorisme

Article 2 – Application de la Convention au financement du terrorisme

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'appliquer les dispositions contenues aux chapitres III, IV et V de la présente Convention au financement du terrorisme.
- 2 En particulier, chaque Partie veille à être en mesure de dépister, de rechercher, d'identifier, de geler, de saisir et de confisquer les biens, d'origine licite ou illicite, utilisés ou destinés à être utilisés de quelque façon que ce soit, en tout ou en partie, pour le financement du terrorisme, ou les produits de cette infraction, et pour coopérer à ces fins de la manière la plus large possible.

Chapitre III – Mesures à prendre au niveau national

Section 1 – Dispositions générales

Article 3 – Mesures de confiscation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de confisquer des instruments, des biens blanchis et des produits ou des biens dont la valeur correspond à ces produits.

- 2 Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique au blanchiment et aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention, chaque Partie peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:
 - a qu'aux infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an. Cependant, les Parties peuvent formuler une déclaration concernant cette disposition pour ce qui concerne la confiscation des produits d'infraction fiscales, à la seule fin de leur permettre de procéder à la confiscation de tels produits sur le plan tant national que dans le cadre de la coopération internationale, sur la base d'instruments de droit national et international en matière de recouvrement de créances fiscales; et/ou
 - b qu'à une liste d'infractions spécifiques.
- 3 Chaque Partie peut prévoir une confiscation obligatoire pour certaines infractions pouvant faire l'objet d'une confiscation. Chaque Partie peut notamment inclure dans ces infractions le blanchiment, le trafic de produits stupéfiants, la traite des êtres humains et d'autres infractions graves.
- 4 Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour exiger, en cas d'une ou plusieurs infractions graves telles que définies par son droit interne, que l'auteur établisse l'origine de ses biens, suspectés d'être des produits ou d'autres biens susceptibles de faire l'objet d'une confiscation, dans la mesure où une telle exigence est compatible avec les principes de son droit interne.

Article 4 – Mesures d'investigation et mesures provisoires

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'identifier, de rechercher, de geler ou de saisir rapidement les biens susceptibles de donner lieu à confiscation en application de l'article 3, afin notamment de faciliter l'exécution des mesures de confiscation ultérieures.

Article 5 – Gel, saisie et confiscation

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les mesures de gel, de saisie et de confiscation portent également :

- a sur les biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis;
- b sur les biens acquis légitimement, si les produits ont été mêlés, entièrement ou partiellement, à de tels biens, à concurrence de la valeur estimée du produit qui y a été mêlé;
- c sur les revenus ou autres avantages tirés des produits, des biens en lesquels les produits ont été transformés ou convertis ou des biens auxquels ils ont été mêlés, à concurrence de la valeur estimée des produits qui y ont été mêlés, de la même manière et dans la même mesure que les produits.

Article 6 – Gestion des biens gelés ou saisis

Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour assurer une gestion adéquate des biens gelés ou saisis en application des articles 4 et 5 de cette Convention.

Article 7 – Pouvoirs et techniques d'investigation

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses tribunaux ou ses autres autorités compétentes à ordonner la communication ou la saisie de dossiers bancaires, financiers ou commerciaux afin de mettre en œuvre les mesures visées aux articles 3, 4 et 5. Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour refuser de donner effet aux dispositions du présent article.
- 2 Sans préjudice du paragraphe 1, chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre:
 - a de déterminer si une personne physique ou morale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, d'obtenir tous les renseignements concernant les comptes répertoriés;
 - b. d'obtenir les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur;
 - c de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes identifiés; et
 - d de faire en sorte que les banques ne révèlent pas au client concerné ni à d'autres tiers que des informations ont été recherchées ou obtenues conformément aux alinéas a, b, ou c, ou qu'une enquête est en cours.

Les Parties examinent la possibilité d'étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires.

- 3 Chaque Partie envisage d'adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre d'employer des techniques spéciales d'investigation facilitant l'identification et la recherche du produit ainsi que le recueil de preuves y afférentes, telles que l'observation, l'interception de télécommunications, l'accès à des systèmes informatiques et les ordonnances de production de documents déterminés.

Article 8 – Recours juridiques

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour faire en sorte que les personnes affectées par les mesures prévues aux articles 3, 4 et 5 et par celles prévues par toute autre disposition pertinente de la présente Section, disposent de recours juridiques effectifs pour préserver leurs droits.

Article 9 – Infractions de blanchiment

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale conformément à son droit interne lorsque l'acte a été commis intentionnellement à:
 - a la conversion ou au transfert de biens dont celui qui s'y livre sait que ces biens constituent des produits, dans le but de dissimuler ou de déguiser l'origine illicite desdits biens ou d'aider toute personne qui est impliquée dans la commission de l'infraction principale à échapper aux conséquences juridiques de ses actes;

- b la dissimulation ou le déguisement de la nature, de l'origine, de l'emplacement, de la disposition, du mouvement ou de la propriété réels de biens ou de droits y relatifs, dont l'auteur sait que ces biens constituent des produits;
- et, sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique:
 - c l'acquisition, la détention ou l'utilisation de biens, dont celui qui les acquiert, les détient ou les utilise sait, au moment où il les reçoit, qu'ils constituent des produits;
 - d la participation à l'une des infractions établies conformément au présent article ou à toute association, entente, tentative ou complicité par fourniture d'une assistance, d'une aide ou de conseils en vue de sa commission.
- 2 Aux fins de la mise en œuvre ou de l'application du paragraphe 1 du présent article:
 - a le fait que l'infraction principale soit ou non de la compétence des juridictions pénales de la Partie n'entre pas en ligne de compte;
 - b il peut être prévu que les infractions énoncées par ce paragraphe ne s'appliquent pas aux auteurs de l'infraction principale;
 - c la connaissance, l'intention ou la motivation nécessaires en tant qu'élément d'une des infractions énoncées par ce paragraphe peut être déduite de circonstances factuelles objectives.
- 3 Chaque Partie peut adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour conférer le caractère d'infraction pénale, conformément à son droit interne, à certains ou à l'ensemble des actes évoqués au paragraphe 1 du présent article, dans l'un et/ou l'autre des cas suivants:
 - a lorsque l'auteur a soupçonné que le bien constituait un produit,
 - b lorsque l'auteur aurait dû être conscient que le bien constituait un produit.
- 4 Sous réserve que le paragraphe 1 de cet article s'applique aux catégories d'infractions principales visées à l'annexe de la Convention, chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire-Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'elle n'appliquera le paragraphe 1 du présent article:
 - a qu'aux infractions principales punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée maximale supérieure à un an, ou pour les Parties dont le système juridique prévoit pour les infractions un seuil minimal, les infractions punies d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté d'une durée minimale supérieure à six mois; et/ou
 - b qu'à une liste d'infractions principales spécifiques; et/ou
 - c qu'à une catégorie d'infractions graves prévues par le droit interne de la Partie.
- 5 Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment est possible en l'absence de condamnation préalable ou concomitante au titre de l'infraction principale.
- 6 Chaque Partie s'assure qu'une condamnation pour blanchiment au sens du présent article est possible dès lors qu'il est prouvé que les biens objet de l'un des actes énumérés au paragraphe 1.a ou b de cet article, proviennent d'une infraction principale, sans qu'il soit nécessaire de prouver de quelle infraction précise il s'agit.
- 7 Chaque Partie s'assure que les infractions principales du blanchiment couvrent les actes commis dans un autre Etat, qui constituent une infraction dans cet Etat, et qui auraient

constitué une infraction principale s'ils avaient été commis sur le territoire national. Chaque Partie peut prévoir que la seule condition requise est que les actes auraient été qualifiés d'infractions principales s'ils avaient été commis sur le territoire national.

Article 10 – Responsabilité des personnes morales

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'assurer que les personnes morales puissent être tenues responsables des infractions de blanchiment établies en vertu de la Convention, lorsqu'elles sont commises pour leur compte par toute personne physique, agissant soit individuellement, soit en tant que membre d'un organe de la personne morale, qui exerce un pouvoir de direction en son sein :
 - a du fait d'un pouvoir de représentation de la personne morale; ou
 - b du fait de l'autorité pour prendre des décisions au nom de la personne morale; ou
 - c du fait de l'autorité pour exercer un contrôle au sein de la personne morale,
 ainsi que du fait de la participation d'une telle personne physique en qualité de complice ou d'instigatrice à la commission des infractions mentionnées ci-dessus.
- 2 Abstraction faite des cas déjà prévus au paragraphe 1, chaque Partie prend les mesures nécessaires pour s'assurer qu'une personne morale puisse être tenue responsable lorsque l'absence de surveillance ou de contrôle par une personne physique visée au paragraphe 1 a rendu possible la commission des infractions mentionnées au paragraphe 1 pour le compte de ladite personne morale par une personne physique soumise à son autorité.
- 3 La responsabilité de la personne morale en vertu de cet article n'exclut pas les poursuites pénales contre les personnes physiques auteurs, instigatrices ou complices des infractions mentionnées au paragraphe 1.
- 4 Chaque Partie s'assure qu'une personne morale responsable en vertu de cet article, soit soumise à des sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, de nature pénale ou non, y compris des sanctions pécuniaires.

Article 11 – Décisions antérieures

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui s'avèrent nécessaires pour prévoir la possibilité de prendre en compte, dans le cadre de l'appréciation de la peine, les décisions prises à l'encontre d'une personne physique ou morale par une autre Partie portant sur les infractions établies conformément à la présente Convention.

Section 2 – Cellule de renseignement financier et prévention

Article 12 – Cellule de renseignement financier

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place une cellule de renseignement financier, telle que définie par cette Convention.
- 2 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour assurer à la cellule de renseignement financier un accès, direct ou indirect et en temps voulu, aux informations financières, administratives et en provenance des autorités de poursuite pénale pour exercer correctement ses fonctions et notamment analyser les déclarations d'opérations suspectes.

Article 13 – Mesures visant à prévenir le blanchiment d'argent

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour mettre en place un régime interne complet de réglementation et de suivi ou de contrôle pour prévenir le blanchiment. Chaque Partie doit tenir compte tout particulièrement des normes internationales applicables dans ce domaine, y compris plus particulièrement les recommandations adoptées par le Groupe d'action financière sur le blanchiment des capitaux (GAFI).
- 2 A cet égard, chaque Partie adopte, en particulier, les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires:
 - a pour soumettre toute personne morale ou physique qui exerce des activités pouvant se prêter tout particulièrement au blanchiment, dans le cadre de ces activités, à l'obligation:
 - i d'identifier et de vérifier l'identité de leurs clients et, le cas échéant, de leurs bénéficiaires effectifs, ainsi que de soumettre la relation d'affaires à une vigilance constante sur la base d'une approche adaptée au risque;
 - ii de déclarer leurs soupçons de blanchiment, sous réserve de garanties;
 - iii de prendre des mesures d'accompagnement, telles que la conservation des données relatives à l'identification des clients et aux transactions, la formation du personnel et la mise en place de règles et procédures internes adaptées, le cas échéant, à la taille et à la nature des activités;
 - b pour interdire, dans les cas appropriés, aux personnes mentionnées à l'alinéa a de divulguer le fait qu'une déclaration d'opération suspecte, ou des informations qui y sont liées, ont été transmises, ou encore qu'une enquête pour blanchiment a été ou pourrait être ouverte;
 - c pour s'assurer que les personnes mentionnées à l'alinéa a sont soumises à des dispositifs effectifs de suivi et, dans les cas appropriés, de contrôle afin de s'assurer du respect de leurs obligations en matière de lutte contre le blanchiment. Le cas échéant, ces dispositifs peuvent être adaptés en fonction du risque.
- 3 A cet égard, chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour détecter les transports transfrontaliers significatifs d'espèces et d'instruments au porteur appropriés.

Article 14 – Report de transactions suspectes

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à une cellule de renseignement financier ou, selon le cas, à toute autre autorité compétente ou organe, lorsqu'il existe un soupçon que la transaction est liée à une opération de blanchiment, d'agir en urgence pour suspendre ou reporter la conclusion d'une transaction en cours, afin de lui permettre d'analyser la transaction et de confirmer les soupçons. Chaque Partie peut limiter l'application d'une telle mesure aux cas dans lesquels une déclaration d'opération suspecte a été préalablement communiquée. La durée maximale pour toute suspension ou report de la conclusion d'une transaction est prévue par la législation nationale.

Chapitre IV – Coopération internationale

Section 1 – Principes de coopération internationale

Article 15 – Principes généraux et mesures de coopération internationale

- 1 Les Parties coopèrent mutuellement dans la mesure la plus large possible les unes avec les autres aux fins d'investigations et de procédures visant à la confiscation des instruments et des produits.
- 2 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour lui permettre de répondre, aux conditions prévues dans ce chapitre, aux demandes:
 - a de confiscation de biens particuliers consistant en des produits ou instruments, ainsi que de confiscation des produits consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit;
 - b d'entraide aux fins d'investigations et de mesures provisoires ayant pour but l'une des formes de confiscation mentionnées au point a ci-dessus.
- 3 L'entraide et les mesures provisoires prévues au paragraphe 2.b sont exécutées conformément au droit interne de la Partie requise et en vertu de celui-ci. Lorsque la demande portant sur une de ces mesures prescrit une formalité ou une procédure dorée imposée par la législation de la Partie requérante, même si la formalité ou la procédure demandée n'est pas familière à la Partie requise, cette Partie donne satisfaction à la demande dans la mesure où cela n'est pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne.
- 4 Chaque Partie adopte les mesures législatives ou autres qui se révèlent nécessaires pour que les demandes émanant d'autres Parties aux fins d'identification, de dépistage, de gel ou de saisie des produits et des instruments, se voient accorder la même priorité que dans le cadre de procédures internes.

Section 2 – Entraide aux fins d'investigations

Article 16 – Obligation d'entraide

Les Parties s'accordent, sur demande, l'entraide la plus large possible pour identifier et dépister les instruments, les produits et les autres biens susceptibles de confiscation. Cette entraide consiste notamment en toute mesure relative à l'apport et à la mise en sûreté des éléments de preuve concernant l'existence des biens susmentionnés, leur emplacement ou leurs mouvements, leur nature, leur statut juridique ou leur valeur.

Article 17 – Demandes d'information sur les comptes bancaires

- 1 Chaque Partie prend, dans les conditions prévues au présent article, les mesures nécessaires pour déterminer, en réponse à une demande envoyée par une autre Partie, si une personne physique ou morale faisant l'objet d'une enquête pénale détient ou contrôle un ou plusieurs comptes, de quelque nature que ce soit, dans une quelconque banque située sur son territoire et, si tel est le cas, elle fournit les détails concernant les comptes répertoriés.
- 2 L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.
- 3 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante, dans sa requête:

- a. indique les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont susceptibles d'être fondamentales pour l'enquête pénale portant sur l'infraction;
 - b. précise les raisons qui l'amènent à supposer que des banques situées dans la Partie requise détiennent les comptes en question et indique, de la manière la plus large possible, les banques et/ou comptes qui pourraient être concerriés; et
 - c. communique toute information additionnelle susceptible de faciliter l'exécution de la demande.
- 4 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.
- 5 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que cet article s'applique uniquement aux catégories d'infractions visées à l'annexe de la Convention.
- 6 Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 18 – Demandes d'informations sur les opérations bancaires

- 1 A la demande d'une autre Partie, la Partie requise fournit les renseignements concernant des comptes bancaires déterminés et des opérations bancaires qui ont été réalisées pendant une période déterminée sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande, y compris les renseignements concernant tout compte émetteur ou récepteur.
- 2 L'obligation prévue au présent article ne s'applique que dans la mesure où la banque qui gère le compte possède ces renseignements.
- 3 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.
- 4 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une telle demande aux mêmes conditions que celles qu'elle applique pour les demandes aux fins de perquisition et de saisie.
- 5 Les Parties peuvent étendre cette disposition aux comptes détenus par des institutions financières non bancaires. La mise en œuvre d'une telle extension peut être soumise au principe de réciprocité.

Article 19 – Demande de suivi des opérations bancaires

- 1 Chaque Partie veille à être en mesure, à la demande d'une autre Partie, de suivre, pendant une période déterminée, les opérations bancaires réalisées sur un ou plusieurs comptes spécifiés dans la demande et d'en communiquer le résultat à la Partie requérante.
- 2 En complément des indications contenues à l'article 37, la Partie requérante indique dans sa demande les raisons pour lesquelles elle considère que les informations demandées sont pertinentes aux fins de l'enquête pénale portant sur l'infraction.
- 3 La décision relative au suivi des transactions est prise dans chaque cas individuel par les autorités compétentes de la Partie requise, dans le respect de la législation nationale de cette Partie.

- 4 The practical details regarding the monitoring shall be agreed between the competent authorities of the requesting and requested Parties.
- 5 Parties may extend this provision to accounts held in non-bank financial institutions.

Article 20 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on instrumentalities and proceeds, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings or might lead to a request by that Party under this chapter.

Section 3 – Provisional measures

Article 21 – Obligation to take provisional measures

- 1 At the request of another Party which has instituted criminal proceedings or proceedings for the purpose of confiscation, a Party shall take the necessary provisional measures, such as freezing or seizing, to prevent any dealing in, transfer or disposal of property which, at a later stage, may be the subject of a request for confiscation or which might be such as to satisfy the request.
- 2 A Party which has received a request for confiscation pursuant to Article 23 shall, if so requested, take the measures mentioned in paragraph 1 of this article in respect of any property which is the subject of the request or which might be such as to satisfy the request.

Article 22 – Execution of provisional measures

- 1 After the execution of the provisional measures requested in conformity with paragraph 1 of Article 21, the requesting Party shall provide spontaneously and as soon as possible to the requested Party all information which may question or modify the extent of these measures. The requesting Party shall also provide without delays all complementary information requested by the requested Party and which is necessary for the implementation of and the follow up to the provisional measures.
- 2 Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested Party shall, wherever possible, give the requesting Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

Section 4 – Confiscation

Article 23 – Obligation to confiscate

- 1 A Party, which has received a request made by another Party for confiscation concerning instrumentalities or proceeds, situated in its territory, shall:
 - a enforce a confiscation order made by a court of a requesting Party in relation to such instrumentalities or proceeds; or
 - b submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such order is granted, enforce it.

- 2 Aux fins de l'application du paragraphe 1.b du présent article, toute Partie a, si besoin est, compétence pour engager une procédure de confiscation en vertu de son droit interne.
- 3 Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent également à la confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du produit, si des biens sur lesquels peut porter la confiscation se trouvent sur le territoire de la Partie requise. En pareil cas, en procédant à la confiscation conformément au paragraphe 1, la Partie requise, à défaut de paiement, fait recouvrer sa créance sur tout bien disponible à cette fin.
- 4 Si une demande de confiscation vise un bien déterminé, les Parties peuvent convenir que la Partie requise peut procéder à la confiscation sous forme d'une obligation de payer une somme d'argent correspondant à la valeur du bien.
- 5 Les Parties coopèrent dans la mesure la plus large possible en conformité avec leur droit interne avec les Parties qui sollicitent l'exécution de mesures équivalentes à la confiscation et conduisant à une privation de propriété, qui ne constituent pas des sanctions pénales, dès lors que de telles mesures ont été ordonnées par une autorité judiciaire de la Partie requérante sur la base d'une infraction pénale et dans la mesure où il est établi que les biens constituent des produits ou des biens visés à l'article 5 de cette Convention.

Article 24 – Exécution de la confiscation

- 1 Les procédures permettant d'obtenir et d'exécuter la confiscation en vertu de l'article 23 sont régies par la loi de la Partie requise.
- 2 La Partie requise est liée par la constatation des faits dans la mesure où ceux-ci sont exposés dans une condamnation ou une décision judiciaire de la Partie requérante, ou dans la mesure où celle-ci se fonde implicitement sur eux.
- 3 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que le paragraphe 2 du présent article ne s'applique que sous réserve de ses principes constitutionnels et des concepts fondamentaux de son système juridique.
- 4 Si la confiscation consiste en l'obligation de payer une somme d'argent, l'autorité compétente de la Partie requise en convertit le montant en devises de son pays au taux de change en vigueur au moment où est prise la décision d'exécuter la confiscation.
- 5 Dans le cas visé à l'article 23, paragraphe 1.a, la Partie requérante a seule le droit de statuer relativement à toute demande de révision de la décision de confiscation.

Article 25 – Biens confisqués

- 1 Une Partie qui confisque des biens en application des articles 23 et 24 de la Convention, en dispose conformément à son droit interne et à ses procédures administratives.
- 2 Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle doit, dans la mesure où son droit interne le lui permet et si la demande lui en est faite, envisager à titre prioritaire de restituer les biens confisqués à la Partie requérante, afin que cette dernière puisse indemniser les victimes de l'infraction ou restituer ces biens à leur propriétaire légitime.
- 3 Lorsqu'une Partie agit à la demande d'une autre Partie en application des articles 23 et 24 de cette Convention, elle peut envisager spécialement de conclure des accords ou arrangements

prévoyant de partager ces biens avec d'autres Parties, systématiquement ou au cas par cas, conformément à son droit intérieur ou à ses procédures administratives.

Article 26 – Droit d'exécution et montant maximal de la confiscation

- 1 Une demande de confiscation faite conformément aux articles 23 et 24 ne porte pas atteinte au droit de la Partie requérante d'exécuter elle-même la décision de confiscation.
- 2 Rien dans la présente Convention ne saurait être interprété comme permettant que la valeur totale des biens confisqués soit supérieure à la somme fixée par la décision de confiscation. Si une Partie constate que cela pourrait se produire, les Parties concernées procèdent à des consultations pour éviter une telle conséquence.

Article 27 – Contrainte par corps

La Partie requise ne peut pas prononcer la contrainte par corps ni prendre aucune autre mesure restrictive de liberté à la suite d'une demande présentée en vertu de l'article 23 si la Partie requérante l'a précisé dans la demande.

Section 5 – Refus et ajournement de la coopération

Article 28 – Motifs de refus

- 1 La coopération en vertu présent chapitre peut être refusée dans le cas où:
 - a la mesure sollicitée serait contraire aux principes fondamentaux de l'ordre juridique de la Partie requise; ou
 - b l'exécution de la demande risque de porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels de la Partie requise; ou
 - c la Partie requise estime que l'importance de l'affaire sur laquelle porte la demande ne justifie pas que soit prise la mesure sollicitée; ou
 - d l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction fiscale, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou
 - e l'infraction sur laquelle porte la demande est une infraction politique, sauf si l'infraction visée est le financement du terrorisme; ou
 - f la Partie requise considère que la mesure sollicitée irait à l'encontre du principe «*ne bis in idem*»; ou
 - g l'infraction à laquelle se rapporte la demande ne serait pas une infraction au regard du droit de la Partie requise si elle était commise sur le territoire relevant de sa juridiction. Toutefois, ce motif de refus ne s'applique à la coopération prévue par la section 2 que dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives. Lorsque la double incrimination est exigée pour la coopération en vertu du présent chapitre, cette obligation est considérée comme remplie, que les deux Parties classent ou non l'infraction dans la même catégorie d'infraction ou qu'elles utilisent ou non la même terminologie pour la désigner, dès lors que les deux Parties incriminent l'acte qui est à la base de l'infraction.
- 2 La coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent également être refusées dans les cas où les mesures sollicitées ne pourraient pas être prises en vertu du droit interne de la Partie requise à des fins d'investigations ou de procédures, s'il s'agissait d'une affaire interne analogue.

- 3 Lorsque la législation de la Partie requise l'exige, la coopération prévue par la section 2, dans la mesure où l'entraide sollicitée implique des mesures coercitives, et celle prévue par la section 3 du présent chapitre peuvent aussi être refusées dans le cas où les mesures sollicitées ou toutes autres mesures ayant des effets analogues ne seraient pas autorisées par la législation de la Partie requérante, ou, en ce qui concerne les autorités compétentes de la Partie requérante, si la demande n'est autorisée ni par un juge ni par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.
- 4 La coopération prévue par la section 4 du présent chapitre peut aussi être refusée si:
 - a la législation de la Partie requise ne prévoit pas la confiscation pour le type d'infraction sur lequel porte la demande; ou
 - b sans préjudice de l'obligation relevant de l'article 23, paragraphe 3, elle irait à l'encontre des principes du droit interne de la Partie requise en ce qui concerne les possibilités de confiscation relativement aux liens entre une infraction et:
 - i un avantage économique qui pourrait être assimilé à son produit; ou
 - ii des biens qui pourraient être assimilés à ses instruments; ou
 - c en vertu de la législation de la Partie requise, la décision de confiscation ne peut plus être prononcée ou exécutée pour cause de prescription; ou
 - d sans préjudice de l'article 23, paragraphe 5, la demande ne porte pas sur une condamnation antérieure, ni sur une décision de caractère judiciaire, ni sur une déclaration figurant dans une telle décision, déclaration selon laquelle une ou plusieurs infractions ont été commises, et qui est à l'origine de la décision ou de la demande de confiscation; ou
 - e soit la confiscation n'est pas exécutoire dans la Partie requérante, soit elle est encore susceptible de voies de recours ordinaires; ou
 - f la demande se rapporte à une décision de confiscation rendue en l'absence de la personne visée par la décision et si, selon la Partie requise, la procédure engagée par la Partie requérante et qui a conduit à cette décision n'a pas satisfait aux droits minima de la défense reconnus à toute personne accusée d'une infraction.
- 5 Aux fins du paragraphe 4.f du présent article, une décision n'est pas réputée avoir été rendue en l'absence de l'accusé:
 - a si elle a été confirmée ou prononcée après opposition par l'intéressé; ou
 - b si elle a été rendue en appel, à condition que l'appel ait été interjeté par l'intéressé.
- 6 En examinant, pour les besoins du paragraphe 4.f du présent article, si les droits minima de la défense ont été respectés, la Partie requise tiendra compte du fait que l'intéressé a délibérément cherché à se soustraire à la justice ou que cette personne, après avoir eu la possibilité d'introduire un recours contre la décision rendue en son absence, a choisi de ne pas introduire un tel recours. Il en ira de même lorsque l'intéressé, après avoir été dûment cité à comparaître, aura choisi de ne pas comparaître ou de ne pas demander l'ajournement de l'affaire.
- 7 Une Partie ne saurait invoquer le secret bancaire pour justifier son refus de toute coopération prévue au présent chapitre. Lorsque son droit interne l'exige, une Partie peut exiger qu'une demande de coopération qui impliquerait la levée du secret bancaire soit autorisée, soit par un juge, soit par une autre autorité judiciaire, y compris le ministère public, ces autorités agissant en matière d'infractions pénales.
- 8 Sans préjudice du motif de refus prévu au paragraphe 1.a du présent article:

- a le fait que la personne qui fait l'objet d'une investigation menée ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit une personne morale ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre;
- b le fait que la personne physique contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits soit décédée ainsi que le fait qu'une personne morale contre laquelle a été rendue une décision de confiscation de produits ait été dissoute par la suite ne sauraient être invoqués comme des obstacles à l'entraide prévue par l'article 23, paragraphe 1.a;
- c le fait que la personne faisant l'objet d'une enquête ou d'une décision de confiscation prise par les autorités de la Partie requérante soit mentionnée dans la requête à la fois comme l'auteur de l'infraction principale et de l'infraction de blanchiment en application de l'article 9.2.b de cette Convention, ne saurait être invoqué par la Partie requise comme un obstacle à toute coopération en vertu du présent chapitre.

Article 29 – Ajournement

La Partie requise peut surseoir à l'exécution des mesures visées par une demande si elles risquent de porter préjudice à des investigations ou des procédures menées par ses autorités.

Article 30 – Acceptation partielle ou sous condition d'une demande

Avant de refuser ou de différer sa coopération en vertu du présent chapitre, la Partie requise examine, le cas échéant après avoir consulté la Partie requérante, s'il peut y être fait droit partiellement ou sous réserve des conditions qu'elle juge nécessaires.

Section 6 – Notification et protection des droits des tiers

Article 31 – Notification de documents

- 1 Les Parties s'accordent mutuellement l'entraide la plus large possible pour la notification des actes judiciaires aux personnes concernées par des mesures provisoires et de confiscation.
- 2 Rien dans le présent article ne vise à faire obstacle:
 - a à la faculté d'adresser des actes judiciaires par voie postale directement à des personnes se trouvant à l'étranger;
 - b à la faculté pour les officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie d'origine de faire procéder à des significations ou notifications d'actes judiciaires directement par les autorités consulaires de cette Partie ou par les soins d'officiers ministériels, fonctionnaires ou autres personnes compétentes de la Partie de destination, sauf si la Partie de destination fait une déclaration contraire au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
- 3 Lors de la notification d'actes judiciaires à l'étranger à des personnes concernées par des mesures provisoires ou des décisions de confiscation ordonnées dans la Partie d'origine, ladite Partie informe ces personnes des recours en justice offerts par sa législation.

Article 32 – Reconnaissance de décisions étrangères

- 1 Saisie d'une demande de coopération au titre des sections 3 et 4, la Partie requise reconnaît toute décision judiciaire rendue dans la Partie requérante en ce qui concerne les droits reconnus par des tiers.
- 2 La reconnaissance peut être refusée:
 - a si des tiers n'ont pas eu une possibilité suffisante de faire valoir leurs droits; ou
 - b si la décision est incompatible avec une décision déjà rendue dans la Partie requise sur la même question; ou
 - c si elle est incompatible avec l'ordre public de la Partie requise; ou
 - d si la décision a été rendue contrairement aux dispositions en matière de compétence exclusive prévues par le droit de la Partie requise.

Section 7 – Procédure et autres règles générales**Article 33 – Autorité centrale**

- 1 Les Parties désignent une autorité centrale ou, au besoin, plusieurs autorités chargées d'envoyer les demandes formulées en vertu du présent chapitre, d'y répondre, de les exécuter ou de les transmettre aux autorités qui ont compétence pour les exécuter.
- 2 Chaque Partie communique au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la dénomination et l'adresse des autorités désignées en application du paragraphe 1 du présent article.

Article 34 – Correspondance directe

- 1 Les autorités centrales communiquent directement entre elles.
- 2 En cas d'urgence, les demandes et communications prévues par le présent chapitre peuvent être envoyées directement par les autorités judiciaires, y compris le ministère public, de la Partie requérante à de telles autorités. En pareil cas, une copie doit être envoyée simultanément à l'autorité centrale de la Partie requise par l'intermédiaire de l'autorité centrale de la Partie requérante.
- 3 Toute demande ou communication formulée en application des paragraphes 1 et 2 du présent article peut être présentée par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol).
- 4 Si une demande est présentée en vertu du paragraphe 2 du présent article et si l'autorité saisie n'est pas compétente pour y donner suite, elle la transmet à l'autorité compétente de son pays et en informe directement la Partie requérante.
- 5 Les demandes ou communications, présentées en vertu de la section 2 du présent chapitre, qui n'impliquent pas de mesures coercitives, peuvent être transmises directement par l'autorité compétente de la Partie requérante à l'autorité compétente de la Partie requise.
- 6 Les projets de demandes ou communications en vertu de ce chapitre peuvent être adressées directement et avant toute requête formelle par les autorités judiciaires aux autorités judiciaires de la Partie requise, afin de s'assurer que celles-ci seront traitées efficacement dès leur réception et qu'elles comprendront les informations et la documentation nécessaires pour se conformer aux exigences à la législation de la Partie requise.

Article 35 – Forme des demandes et langues

- 1 Toutes les demandes prévues par le présent chapitre sont faites par écrit. Elles peuvent être transmises par des moyens de communication électroniques, ou par tout autre moyen de télécommunication, à condition que la Partie requérante soit prête à produire à tout moment, sur demande, une trace écrite de l'expédition ainsi que l'original. Cependant toute Partie peut, à tout moment, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, indiquer les conditions dans lesquelles elle est prête à accepter et à exécuter des demandes reçues par voie électronique ou tout autre moyen de télécommunication.
- 2 Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, la traduction des demandes ou des pièces annexes ne sera pas exigée.
- 3 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réservier la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes soient accompagnées d'une traduction dans sa propre langue ou dans l'une des langues officielles du Conseil de l'Europe ou dans celle de ces langues qu'elle indiquera. Toute Partie peut, à cette occasion, déclarer qu'elle est disposée à accepter des traductions dans toute autre langue qu'elle indiquera. Les autres Parties peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

Article 36 – Légalisation

Les documents transmis en application du présent chapitre sont dispensés de toute formalité de légalisation.

Article 37 – Contenu de la demande

- 1 Toute demande de coopération prévue par le présent chapitre doit préciser:
 - a l'autorité dont elle émane et l'autorité chargée de mettre en œuvre les investigations ou les procédures;
 - b l'objet et le motif de la demande;
 - c l'affaire, y compris les faits pertinents (tels que la date, le lieu et les circonstances de l'infraction), sur laquelle portent les investigations ou les procédures, sauf en cas de demande de notification;
 - d dans la mesure où la coopération implique des mesures coercitives:
 - i le texte des dispositions légales ou, lorsque cela n'est pas possible, la teneur de la loi pertinente applicable; et
 - ii une indication selon laquelle la mesure sollicitée ou toute autre mesure ayant des effets analogues pourrait être prise sur le territoire de la Partie requérante en vertu de sa propre législation;
 - e si nécessaire, et dans la mesure du possible:
 - i des détails relativement à la (ou les) personne(s) concernée(s), y compris le nom, la date et le lieu de naissance, la nationalité et l'endroit où elle(s) se trouve(nt), et, lorsqu'il s'agit d'une personne morale, son siège; et
 - ii les biens en relation desquels la coopération est sollicitée, leur emplacement, leurs liens avec la ou les personne(s) en question, tout lien avec l'infraction ainsi que toute information dont on dispose concernant les intérêts d'autrui afférents à ces biens; et
 - f toute procédure particulière souhaitée par la Partie requérante.

- 2 Lorsqu'une demande de mesures provisoires présentée en vertu de la section 3 vise la saisie d'un bien qui pourrait faire l'objet d'une décision de confiscation consistant en l'obligation de payer une somme d'argent, cette demande doit aussi indiquer la somme maximale que l'on cherche à récupérer sur ce bien.
- 3 En plus des indications mentionnées au paragraphe 1, toute demande formulée en application de la section 4 doit contenir :
 - a dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.a:
 - i une copie certifiée conforme de la décision de confiscation rendue par le tribunal de la Partie requérante et l'exposé des motifs à l'origine de la décision, s'ils ne sont pas indiqués dans la décision elle-même;
 - ii une attestation de l'autorité compétente de la Partie requérante selon laquelle la décision de confiscation est exécutoire et n'est pas susceptible de voies de recours ordinaires;
 - iii des informations concernant la mesure dans laquelle la décision devrait être exécutée; et
 - iv des informations concernant la nécessité de prendre des mesures provisoires;
 - b dans le cas de l'article 23, paragraphe 1.b, un exposé des faits invoqués par la Partie requérante qui soit suffisant pour permettre à la Partie requise d'obtenir une décision en vertu de son droit interne;
 - c lorsque des tiers ont eu la possibilité de revendiquer des droits, des documents révélant qu'ils ont eu cette possibilité.

Article 38 – Vices des demandes

- 1 Si la demande n'est pas conforme aux dispositions du présent chapitre, ou si les informations fournies ne sont pas suffisantes pour permettre à la Partie requise de prendre une décision sur la demande, cette Partie peut demander à la Partie requérante de modifier la demande ou de la compléter par des informations supplémentaires.
- 2 La Partie requise peut fixer un délai pour l'obtention de ces modifications ou informations.
- 3 En attendant d'obtenir les modifications ou informations demandées relativement à une demande présentée en application de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise peut ordonner toutes mesures visées aux sections 2 et 3 du présent chapitre.

Article 39 – Concours de demandes

- 1 Lorsqu'une Partie requise reçoit plus d'une demande présentée en vertu des sections 3 et 4 du présent chapitre relativement à la même personne ou aux mêmes biens, le concours de demandes n'empêche pas la Partie requise de traiter les demandes qui impliquent que soient prises des mesures provisoires.
- 2 Dans le cas d'un concours de demandes présentées en vertu de la section 4 du présent chapitre, la Partie requise envisagera de consulter les Parties requérantes.

Article 40 – Obligation de motivation

La Partie requise doit motiver toute décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions toute coopération sollicitée en vertu du présent chapitre.

Article 41 – Information

- 1 La Partie requise informe sans délai la Partie requérante:
 - a de la suite donnée aussitôt à une demande formulée en vertu du présent chapitre;
 - b du résultat définitif de la suite donnée à la demande;
 - c d'une décision refusant, ajournant ou soumettant à des conditions, totalement ou partiellement, toute coopération prévue par le présent chapitre;
 - d de toutes circonstances rendant impossible l'exécution des mesures sollicitées ou risquant de la retarder considérablement; et
 - e en cas de mesures provisoires adoptées conformément à une demande formulée en application de la section 2 ou 3 du présent chapitre, des dispositions de son droit interne qui entraîneraient automatiquement la levée de la mesure.
- 2 La Partie requérante informe sans délai la Partie requise:
 - a de toute révision, décision ou autre fait enlevant totalement ou partiellement à la décision de confiscation son caractère exécutoire; et
 - b de tout changement, en fait ou en droit, rendant désormais injustifiée toute action entreprise en vertu du présent chapitre.
- 3 Lorsqu'une Partie demande la confiscation de biens dans plusieurs Parties, sur le fondement d'une même décision de confiscation, elle en informe toutes les Parties concernées par l'exécution de la décision.

Article 42 – Utilisation restreinte

- 1 La Partie requise peut subordonner l'exécution d'une demande à la condition que les informations ou éléments de preuve obtenus ne soient pas, sans son consentement préalable, utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.
- 2 Chaque Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer que les informations ou éléments de preuve fournis par elle en vertu du présent chapitre ne pourront, sans son consentement préalable, être utilisés ou transmis par les autorités de la Partie requérante à des fins d'investigations ou de procédures autres que celles précisées dans la demande.

Article 43 – Confidentialité

- 1 La Partie requérante peut exiger de la Partie requise qu'elle garde confidentielles la demande et sa teneur, sauf dans la mesure nécessaire pour y faire droit. Si la Partie requise ne peut pas se conformer à cette condition de confidentialité, elle doit en informer la Partie requérante dans les plus brefs délais.
- 2 La Partie requérante doit, si la demande lui en est faite, et à condition que cela ne soit pas contraire aux principes fondamentaux de son droit interne, garder confidentiels tous moyens de preuve et informations communiqués par la Partie requise, sauf dans la mesure nécessaire aux investigations ou à la procédure décrites dans la demande.
- 3 Sous réserve des dispositions de son droit interne, une Partie qui a reçu une transmission spontanée d'informations en vertu de l'article 20 doit se conformer à toute condition de

confidentialité demandée par la Partie qui transmet l'information. Si l'autre Partie ne peut pas se conformer à une telle condition, elle doit en informer la Partie qui transmet l'information dans les plus brefs délais.

Article 44 – Frais

Les frais ordinaires encourus pour exécuter une demande sont à la charge de la Partie requise. Lorsque des frais importants ou extraordinaires s'avèrent nécessaires pour donner suite à la demande, les Parties se concertent pour fixer les conditions dans lesquelles celle-ci sera exécutée ainsi que la manière dont les frais seront assumés.

Article 45 – Dommages et intérêts

- 1 Lorsqu'une action en responsabilité en raison de dommages résultant d'un acte ou d'une omission relevant de la coopération prévue par ce chapitre a été engagée par une personne, les Parties concernées envisagent de se consulter, le cas échéant, sur la répartition éventuelle des indemnités dues.
- 2 Une Partie qui fait l'objet d'une demande de dommages et intérêts s'efforce d'en informer sans délai l'autre Partie si celle-ci peut avoir un intérêt dans l'affaire.

Chapitre V – Coopération entre les cellules de renseignement financier

Article 46 – Coopération entre les cellules de renseignement financier

- 1 Les Parties veillent à ce que les cellules de renseignement financier, telles que définies par cette Convention, coopèrent aux fins de la lutte contre le blanchiment, conformément à leurs compétences nationales, afin de réunir et d'analyser les informations pertinentes sur tout fait qui pourrait être l'indice d'un blanchiment et, le cas échéant, d'enquêter au sein des cellules de renseignement financier à ce sujet.
- 2 Aux fins du paragraphe 1, chaque Partie veille à ce que les cellules de renseignement financier échangent, de leur propre chef ou sur demande, soit conformément à la présente Convention, soit conformément aux protocoles d'accord existants ou futurs compatibles avec cette Convention, toute information accessible pouvant leur être utile pour procéder au traitement ou à l'analyse d'informations ou, le cas échéant, à des enquêtes relatives à des transactions financières liées au blanchiment et aux personnes physiques ou morales impliquées.
- 3 Chaque Partie veille à ce que le statut interne des cellules de renseignement financier, qu'il s'agisse d'autorités administratives, répressives ou judiciaires, n'affecte pas l'exécution des tâches qui leur incombent en vertu du présent article.
- 4 Chaque demande faite au titre du présent article est accompagnée d'un bref exposé des faits pertinents connus de la cellule de renseignement financier requérante. La cellule de renseignement financier précise, dans la demande, la manière dont les informations demandées seront utilisées.
- 5 Lorsqu'une demande est présentée conformément à cet article, la cellule de renseignement financier requise fournit toutes les informations pertinentes, y compris les informations financières accessibles et les données des services répressifs demandées, sans qu'il soit nécessaire de présenter une demande formelle au titre des conventions ou accords applicables entre les Parties.

- 6 Une cellule de renseignement financier peut refuser de divulguer des informations qui pourraient entraver une enquête judiciaire menée dans la Partie requise ou, dans des circonstances exceptionnelles, lorsque la divulgation des informations entraînerait des effets clairement disproportionnés au regard des intérêts légitimes d'une personne physique ou morale ou de la Partie concernée ou lorsqu'elle ne respecterait pas les principes fondamentaux du droit national de la Partie requise. Tout refus d'une telle divulgation est dûment expliqué à la cellule de renseignement financier demandant les informations.
- 7 Les informations ou documents obtenus conformément à cet article sont destinés seulement à être utilisés aux fins visées au paragraphe 1. Les informations fournies par une cellule de renseignement financier ne peuvent être divulguées aux tiers ni être utilisées par la cellule de renseignement financier réceptrice à des fins autres que l'analyse, sans le consentement préalable de la cellule de renseignement financier ayant fourni les informations.
- 8 Lorsqu'elle transmet des informations ou des documents en application du présent article, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut imposer des restrictions et des conditions quant à l'utilisation des informations à des fins autres que celles qui sont prévues au paragraphe 7. La cellule de renseignement financier destinataire se conforme à ces restrictions et conditions.
- 9 Lorsqu'une Partie souhaite utiliser des informations ou des documents transmis pour des enquêtes ou poursuites judiciaires aux fins visées au paragraphe 7, la cellule de renseignement financier effectuant la transmission ne peut refuser son accord pour une telle utilisation, à moins qu'elle ne puisse le faire sur la base de restrictions prévues par son droit national ou au titre des conditions visées au paragraphe 6. Tout refus de donner son accord est dûment expliqué.
- 10 Les cellules de renseignement financier prennent toutes les mesures nécessaires, y compris en matière de sécurité, pour garantir qu'aucune autre autorité, organisme ou service n'ait accès aux informations transmises conformément au présent article.
- 11 Les informations fournies sont protégées, conformément à la Convention du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel (STE n° 108) et compte tenu de la recommandation n° R (87) 15 du 15 septembre 1987 du Comité des Ministres du Conseil de l'Europe visant à réglementer l'utilisation de données à caractère personnel dans le secteur de la police, au moins par les mêmes règles en matière de confidentialité et de protection des données à caractère personnel que celles qui s'appliquent en vertu de la législation nationale applicable à la cellule de renseignement financier requérante.
- 12 La cellule de renseignement financier effectuant la transmission peut adresser des requêtes raisonnables sur l'emploi qui a été fait des informations transmises et la cellule de renseignements financiers réceptrice doit fournir, lorsque cela est faisable, des informations en retour sur ce point.
- 13 Les Parties indiquent l'unité qui fait office de cellule de renseignement financier au sens du présent article.

Article 47 – Coopération internationale pour le report de transactions suspectes

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législative ou autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à sa cellule de renseignement financier d'initier en urgence, à la demande d'une cellule

de renseignement financier étrangère, une mesure de suspension ou de report de la conclusion d'une transaction en cours. Les conditions et la durée d'une telle mesure sont identiques à celles prévues par le droit interne de la cellule de renseignement financier requise pour le report des transactions.

- 2 La cellule de renseignement financier requise prend les mesures prévues au paragraphe 1 lorsqu'elle estime, sur la base des éléments développés communiqués par la cellule de renseignement financier requérante, que :
 - a la transaction est liée à une opération de blanchiment et que
 - b la transaction aurait été suspendue, ou la conclusion de celle-ci reportée si elle avait fait l'objet d'une déclaration d'opération suspecte au niveau national.

Chapitre VI – Suivi de la mise en œuvre et règlement des différends

Article 48 – Suivi de la mise en œuvre et règlement des différends

- 1 Le Conférence des Parties est responsable du suivi de la mise en œuvre de cette Convention. La Conférence des Parties:
 - a contrôle la mise en œuvre appropriée de cette Convention par les Parties;
 - b peut, à la demande d'une Partie, donner un avis sur toute question concernant l'interprétation et l'application de la Convention.
- 2 La Conférence des Parties exerce les missions prévues au paragraphe 1.a en utilisant les résumés publics disponibles du Comité d'experts restreint sur l'évaluation des mesures anti-blanchiment (Moneyval) (pour les Etats membres de Moneyval) et ceux du GAFI (pour les Etats membres du GAFI), complétés, le cas échéant, par des questionnaires d'auto évaluation périodiques. La procédure d'évaluation portera uniquement sur des domaines couverts par cette Convention qui ne sont pas déjà couverts par d'autres normes internationales, pour lesquelles des évaluations mutuelles sont réalisées par le GAFI et Moneyval.
- 3 Si la Conférence des Parties estime qu'elle a besoin d'informations complémentaires pour mener à bien ses missions, elle consulte la Partie concernée en s'appuyant, si elle en décide ainsi, sur les mécanismes et les procédures de Moneyval. La Partie concernée communique ensuite ses éléments de réponse à la Conférence des Parties. Sur la base de ces éléments, la Conférence des Parties détermine s'il convient de réaliser une évaluation plus approfondie de la situation de la Partie concernée. Ceci peut, mais ne doit pas nécessairement inclure des visites sur place par une équipe d'évaluation.
- 4 En cas de différend entre les Parties sur l'interprétation ou l'application de la Convention, les Parties s'efforceront de parvenir à un règlement du différend par la négociation ou tout autre moyen pacifique de leur choix, y compris la soumission du différend à la Conférence des Parties, à un tribunal arbitral qui prendra des décisions qui lieront les Parties au différend, ou à la Cour internationale de justice, selon un accord commun par les Parties concernées.
- 5 La Conférence des Parties adopte ses propres règles de procédure
- 6 Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe convoque la Conférence des Parties au plus tard un an après l'entrée en vigueur de la Convention. Des réunions périodiques sont ensuite tenues conformément aux règles de procédure adoptées par la Conférence des Parties.

Chapitre VII – Dispositions finales

Article 49 – Signature et entrée en vigueur

- 1 La Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe, de la Communauté européenne et des Etats non membres qui ont participé à son élaboration. Ces Etats ou la Communauté européenne peuvent exprimer leur consentement à être liés par:
 - a signature sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation; ou
 - b signature, sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation.
- 2 Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 3 La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle six signataires, dont au moins quatre Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe 1.
- 4 Pour tout Signataire qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de l'expression de son consentement à être lié par la Convention conformément aux dispositions du paragraphe 1.
- 5 Aucune Partie à la Convention de 1990 ne peut ratifier, accepter ou approuver la présente Convention sans se considérer liée au moins par les dispositions correspondant aux dispositions de la Convention de 1990, auxquelles elle est liée.
- 6 Dès l'entrée en vigueur de la Convention, les Parties à cette Convention, qui sont également Parties à la Convention de 1990 :
 - a appliqueront les dispositions de cette Convention dans leurs relations mutuelles;
 - b continueront à appliquer les dispositions de la Convention de 1990 dans leurs relations avec d'autres Parties à ladite Convention, qui ne sont pas Parties à cette Convention.

Article 50 – Adhésion à la Convention

- 1 Après l'entrée en vigueur de cette Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra, après avoir consulté les Parties à la Convention, inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe et à l'unanimité des représentants des Parties ayant le droit de siéger au Comité.
- 2 Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 51 – Application territoriale

- 1 Tout Etat ou la Communauté européenne pourra, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la Convention.

- 2 Toute Partie pourra, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de cette Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.
- 3 Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 52 – Relations avec d'autres conventions et accords

- 1 Cette Convention ne porte pas atteinte aux droits et obligations des Parties découlant d'instruments internationaux multilatéraux concernant des questions particulières.
- 2 Les Parties à la présente Convention pourront conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention, aux fins de compléter ou de renforcer les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qu'elle consacre.
- 3 Lorsque deux Parties ou plus ont déjà conclu un accord ou un traité sur un sujet couvert par la présente Convention, ou lorsqu'elles ont établi d'une autre manière leurs relations sur ce sujet, elles auront la faculté d'appliquer ledit accord, traité ou arrangement au lieu de la Convention, si cela facilite la coopération internationale.
- 4 Les Parties qui sont membres de l'Union européenne appliquent, dans leurs relations mutuelles, les règles de la Communauté et de l'Union européenne dans la mesure où il existe des règles de la Communauté ou de l'Union européenne régissant le sujet particulier concerné et applicables au cas d'espèce, sans préjudice de l'objet et du but de la présente Convention et sans préjudice de son entière application à l'égard des autres Parties.

Article 53 – Déclaration et réserves

- 1 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, formuler une ou plusieurs des déclarations prévues aux articles 3, paragraphe 2; 9, paragraphe 4; 17, paragraphe 5; 24, paragraphe 3; 31, paragraphe 2; 35, paragraphes 1 et 3; et 42, paragraphe 2.
- 2 Tout Etat ou la Communauté européenne peut également, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, déclarer qu'il n'appliquera pas, en tout ou en partie, les dispositions des articles 7, paragraphe 2, alinéa c; 9, paragraphe 6; 46, paragraphe 5; et 47.
- 3 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer la manière dont il ou elle appliquera les articles 17 et 19 de cette Convention, eu égard notamment aux accords internationaux applicables dans le domaine de la coopération internationale en matière pénale. Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

- 4 Tout Etat ou la Communauté européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer:
- qu'il ou elle n'appliquera pas l'article 3, paragraphe 4; ou
 - qu'il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4 seulement en partie; ou
 - la manière dont il ou elle appliquera l'article 3, paragraphe 4.
- Il ou elle notifiera tout changement de cette information au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 5 Aucune autre réserve n'est admise.
- 6 Toute Partie qui a formulé une réserve en vertu de cet article peut la retirer en tout ou en partie, en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet à la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.
- 7 La Partie qui a formulé une réserve au sujet d'une disposition de la Convention ne peut prétendre à l'application de cette disposition par une autre Partie; elle peut, si la réserve est partielle ou conditionnelle, prétendre à l'application de cette disposition dans la mesure où elle l'a acceptée.

Article 54 – Amendements

- Des amendements à la Convention peuvent être proposés par chaque Partie et toute proposition sera communiquée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne et à chaque Etat non membre qui a adhéré ou a été invité à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 50.
- Tout amendement proposé par une Partie est communiqué au Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC) qui soumet au Comité des Ministres son avis sur l'amendement proposé.
- Le Comité des Ministres examine l'amendement proposé et l'avis soumis par le CDPC, et peut adopter l'amendement à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.
- Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 3 du présent article est transmis aux Parties pour acceptation.
- Tout amendement adopté conformément au paragraphe 3 du présent article entrera en vigueur le trentième jour après que toutes les Parties auront informé le Secrétaire Général qu'elles l'ont accepté.
- Afin d'actualiser les catégories infractions mentionnés à l'annexe, ainsi que d'amender l'article 13, des amendements peuvent être proposés par toute Partie ou par le Comité des Ministres. Ils sont communiqués par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Parties.
- Après avoir consulté les Parties qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe et si nécessaire le CDPC, le Comité des Ministres peut adopter un amendement proposé en conformité avec le paragraphe 6 à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe. Cet amendement entrera en vigueur à l'expiration d'une période d'un an à compter de la date à laquelle il aura été transmis aux Parties. Pendant ce délai, toute Partie pourra notifier au Secrétaire Général une objection à l'entrée en vigueur de l'amendement à son égard.

- 8 Si un tiers des Parties a notifié au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe une objection, à l'entrée en vigueur de l'amendement, celui-ci n'entre pas en vigueur.
- 9 Si moins d'un tiers des Parties a notifié une objection, l'amendement entre en vigueur pour les Etats contractants qui n'ont pas formulé d'objection.
- 10 Lorsqu'un amendement est entré en vigueur conformément aux paragraphes 6 à 9 du présent article et qu'une Partie a formulé une objection à cet amendement, celui-ci entrera en vigueur à l'égard de cette Partie le premier jour du mois suivant la date à laquelle elle aura notifié son acceptation au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Toute Partie qui a formulé une objection peut la retirer à tout moment en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 11 Si un amendement a été adopté par le Comité des Ministres, un Etat ou la Communauté européenne ne peut pas exprimer son consentement à être lié par la Convention sans avoir accepté, en même temps, les amendements.

Article 55 – Dénonciation

- 1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
- 2 La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.
- 3 Toutefois, la Convention continue de s'appliquer à l'exécution, en vertu de l'article 23, d'une confiscation demandée conformément à ses dispositions avant que la dénonciation ne prenne effet.

Article 56 – Notifications

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention, à tout Etat invité à adhérer à celle-ci et à toute Partie à la Convention:

- a toute signature;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;
- c toute date d'entrée en vigueur de la Convention conformément à ses articles 49 et 50;
- d toute déclaration ou réserve en vertu de l'article 53;
- e tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non member States which have participated in the elaboration of the Convention and to any State invited to accede to it.

Certified a true copy of the sole original document, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Strasbourg, 22 September 2005

The Director General of Legal Affairs
of the Council of Europe,

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Varsovie, le 16 mai 2005, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, à la Communauté européenne, aux Etats non membres qui ont participé à l'élaboration de cette Convention et à tout Etat invité à adhérer à celle ci.

Copie certifiée conforme à l'exemplaire original unique en langues française et anglaise, déposé dans les archives du Conseil de l'Europe.

Le Directeur Général des Affaires Juridiques
du Conseil de l'Europe,

Guy DE VEL

Μέρος II

Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση των Προϊόντων του Εγκλήματος και τη Χρηματοδότηση της Τρομοκρατίας, Βαρσοβία 16.5.2005

Προοίμιο

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα που υπογράφουν το παρόν,

Θεωρώντας ότι ο στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι να επιτύχει μεγαλύτερη ενότητα μεταξύ των μελών του:

Πεπεισμένοι για την ανάγκη να επιδιώξουν κοινή εγκληματική πολιτική που στοχεύει στην προστασία της κοινωνίας:

Θεωρώντας ότι η μάχη ενάντια στο σοβαρό έγκλημα, το οποίο έχει καταστεί αυξανόμενο διεθνές πρόβλημα, απαιτεί τη χρήση σύγχρονων και αποτελεσματικών μεθόδων σε διεθνή κλίμακα:

Πιστεύοντας ότι μια από τις μεθόδους αυτές συνίσταται στη στέρηση εγκληματιών από το προϊόν και μέσα του εγκλήματος:

Θεωρώντας ότι για την επίτευξη του στόχου αυτού, πρέπει επίσης να εγκαθιδρυθεί ένα εύρυθμο σύστημα διεθνούς συνεργασίας

Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Συγκάλυψη, Έρευνα, Κατάσχεση και Δήμευση των Προϊόντων του Εγκλήματος (ETS Αρ. 141- στο εξής αναφερόμενη ως η «Σύμβαση του 1990»):

Ανακαλώντας επίσης το Ψήφισμα 1373 (2001) για απειλές στη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια που προκαλούνται από τρομοκρατικές ενέργειες, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στις 28 Σεπτεμβρίου 2001 και ιδιαίτερα την παράγραφο 3.δ αυτού:

Ανακαλώντας τη Διεθνή Σύμβαση για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, στις 9 Δεκεμβρίου 1999 και ιδιαίτερα τα Άρθρα 2 και 4 αυτής, τα οποία υποχρεώνουν τα Κράτη Μέρη να συστήσουν τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ως ποινικό αδίκημα:

Πεπεισμένοι για την αναγκαιότητα λήψης άμεσων μέτρων για επικύρωση και για πλήρη εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που αναφέρεται πιο πάνω,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο I – Χρήση όρων

Άρθρο 1 – Χρήση όρων

Για τους σκοπούς της Σύμβασης αυτής:

- (α) «προϊόν» σημαίνει οποιοδήποτε οικονομικό πλεόνεκτημα που προκύπτει ή λαμβάνεται, άμεσα ή έμμεσα, από πτοινικά αδικήματα. Δυνατό να συνίσταται από οποιαδήποτε περιουσία όπως ορίζεται στην υποπαράγραφο β του άρθρου αυτού.
- (β) «περιουσία» περιλαμβάνει περιουσία οποιασδήποτε περιγραφής, είτε υλική ή άυλη, κινητή ή αικήνητη και νομικά έγγραφα ή έγγραφα αποδεικτικά τίτλου ή συμφέροντος σε τέτοια περιουσία.
- (γ) «μέσα» σημαίνει οποιαδήποτε περιουσία που χρησιμοποιείται ή σκοπεύεται να χρησιμοποιηθεί, με οποιοδήποτε τρόπο, εν όλω ή εν μέρει, στη διάπραξη πτοινικού αδικήματος ή πτοινικών αδικημάτων.
- (δ) «δήλημα» σημαίνει πτοινή ή μέτρο που διατάσσεται από δικαστήριο ακολουθώντας διαδικασίες σε σχέση με πτοινικό αδίκημα ή πτοινικά αδικήματα που έχουν σαν αποτέλεσμα την τελική στέρηση της περιουσίας.
- (ε) «γίνεσιουργό αδίκημα» σημαίνει οποιοδήποτε πτοινικό αδίκημα ως αποτέλεσμα του οποίου προκλήθηκε το προϊόν το οποίο δυνατό να καταστεί το αντικείμενο αδικήματος όπως ορίζεται στο Άρθρο 9 της Σύμβασης αυτής.
- (στ) «μυονόδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών» (στο εξής αναφερόμενη ως «FIU») σημαίνει κεντρικό, εθνικό οργανισμό υπεύθυνο για παραλαβή (και, ως επιπρέπεται, ζήτηση), ανάλυση και διάδοση στις αρμόδιες αρχές, αποκαλύψεων οικονομικών πληροφοριών:
 - (i) που αφορούν ύποπτο προϊόν και δυνητική χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή
 - (ii) που απαιτούνται από την εθνική νομοθεσία ή κανονισμό με σκοπό την καταπολέμηση της συγκάλυψης χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.
- (ζ) «πάγωμα» ή «κατάσχεση» σημαίνει προσωρινή απαγόρευση της μεταβίβασης, καταστροφής, μετατροπής, διάθεσης ή μετακίνησης περιουσίας ή προσωρινή ανάληψη φύλαξης ή ελέγχου της περιουσίας, βάση διαταγής που εκδόθηκε από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή.
- (η) «χρηματοδότηση της τρομοκρατίας» σημαίνει τις ενέργειες που καθορίζονται στο Άρθρο 2 της Διεθνούς Σύμβασης για την Καταστολή της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, που

αναφέρεται την πάνω.

Κεφάλαιο II- Χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

Άρθρο 2- Εφαρμογή της Σύμβασης στη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να το διευκολύνουν να εφαρμόσει τις διατάξεις που περιέχονται στα Κεφάλαια III, IV και V της Σύμβασης αυτής, στη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
2. Ιδιαίτερα, κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι είναι ικανό για την έρευνα, εντοπισμό, αναγνώριση, πάγωμα, κατάσχεση και δήμευση περιουσίας, νόμιμης ή παράνομης προέλευσης, που χρησιμοποιείται ή διατίθεται για χρησιμοποίηση με οποιαδήποτε μέσα, εν όλω ή εν μέρει, για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή του προϊόντος του αδικήματος αυτού και να παρέχει συνεργασία προς το σκοπό αυτό στην ευρύτερη δυνατή έκταση.

Κεφάλαιο III – Μέτρα προς λίψη σε εθνικό επίπεδο

Μέρος 1- Γενικές διατάξεις

Άρθρο 3- Μέτρα Δήμευσης

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να του επιπρέπουν να δημεύει μέσα και προϊόν ή περιουσία, η αξία των οποίων αντιστοιχεί σε τέτοιο προϊόν και συγκαληφθείσα περιουσία.
2. Νοούμενο ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται στη συγκάλυψη χρήματος και στις κατηγορίες αδικημάτων του Παραρτήματος της Σύμβασης, κάθε Μέρος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται:
 - (a) μόνο στην έκταση που το αδίκημα τιμωρείται με στέρηση ελευθερίας ή με διάταγμα κράτησης για περισσότερο του ενός έτους κατά μέγιστο. Εντούτοις, κάθε Μέρος δύναται να προβεί σε δήλωση για τη διάταξη αυτή αναφορικά με τη δήμευση του προϊόντος από φορολογικά αδικήματα, με το μοναδικό σκοπό να μπορεί να δημεύει τέτοιο προϊόν, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και μέσω διεθνούς συνεργασίας, δυνάμει εθνικής και διεθνούς νομοθεσίας ανάκτησης φορολογικών χρεών και/ή
 - (b) μόνο σε κατάλογο καθορισμένων αδικημάτων.
3. Τα Μέρη δύνανται να προνοήσουν για υποχρεωτική δήμευση αναφορικά με αδικήματα τα οποία υπόκεινται στο καθεστώς της δήμευσης. Τα Μέρη δύνανται ιδιαίτερα, να

συμπεριλάβουν στη διάταξη αυτή τα αδικήματα τής συγκάλυψης χρήματος, εμπορίου ναρκωτικών, εμπορίας προσώπων και οποιοδήποτε άλλο σοβαρό αδίκημα.

- Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να απαιτήσει ότι αναφορικά με σοβαρό αδίκημα ή αδικήματα όπως ορίζεται από το εθνικό δίκαιο, ο δράστης δεικνύει την προέλευση του κατ' ισχυρισμό προϊόντος ή άλλης περιουσίας που υπόκεινται σε δήμευση στην έκταση που τέτοια απαίτηση συνάδει με τις αρχές του εσωτερικού του δικαίου.

Άρθρο 4- Ερευνητικά και προσωρινά μέτρα

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να του επιπρέπουν να εντοπίσει, ανακαλύψει, παγώσει ή κατασχέσει γρήγορα περιουσία η οποία υπόκειται σε δήμευση δυνάμει του Άρθρου 3, με σκοπό ίδιαίτερα να διευκολύνει την εκτέλεση μεταγενέστερης δήμευσης.

Άρθρο 5- Πάγωμα, κατάσχεση και δήμευση

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει ότι τα μέτρα για πάγωμα, κατάσχεση και δήμευση συμπεριλαμβάνουν επίσης:

- (α) την περιουσία στην οποία το προϊόν έχει μεταλλάχθει ή μετατραπεί
- (β) περιουσία που αποκτήθηκε από νόμιμες πηγές, εάν το προϊόν είχε αναμιχθεί εν όλω ή εν μέρει, με τέτοια περιουσία, μέχρι την εκτιμηθείσα αξία του αναμεμιγμένου προϊόντος
- (γ) εισόδημα ή άλλα οφέλη που προκύπτουν από προϊόν, από περιουσία στην οποία προϊόν εγκλήματος έχει μεταλλάχθει ή μετατραπεί ή από περιουσία στην οποία προϊόν εγκλήματος έχει αναμιχθεί, μέχρι την εκτιμηθείσα αξία του αναμεμιγμένου προϊόντος, κατά τον ίδιο τρόπο και στην ίδια έκταση όπως το προϊόν

Άρθρο 6- Διαχείριση παγωμένης ή κατασχεθείσας ιδιοκτησίας

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει την προσήκουσα διαχείριση παγωμένης ή κατασχεθείσας περιουσίας σύμφωνα με τα Άρθρα 4 και 5 της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 7- Εξουσίες έρευνας και τεχνικές

- Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να εξουσιοδοτήσει τα δικαστήρια του ή άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν όπως τραπεζικά, οικονομικά ή εμπορικά αρχεία καθίστανται διαθέσιμα ή κατάσχονται με σκοπό την εκτέλεση

των ενεργειών που αναφέρονται στα Άρθρα 3,4 και 5. Μέρος δεν αρνείται να ενεργήσει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου αυτού για λόγους τραπεζικού απορρήτου.

2. Χωρίς επηρεασμό της παραγράφου 1, κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να του επιτρέπουν να:

- (α) καθορίσει κατά πόσο φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι κάτοχος ή αφελούμενος ιδιοκτήτης ενός ή περισσότερων λογαριασμών, οποιασδήποτε φύσης, σε οποιαδήποτε τράπεζα βρίσκεται στην επικράτεια του και εάν ναι, να εξασφαλίσει όλες τις λεπτομέρειες των αναγνωρισμένων λογαριασμών
- (β) εξασφαλίσει τις λεπτομέρειες καθορισμένων τραπεζικών λογαριασμών και τραπεζικών εργασιών οι οποίες έχουν διενεργηθεί κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου μέσω ενός ή περισσότερων καθορισμένων λογαριασμών, περιλαμβανομένων των λεπτομερειών οποιουδήποτε αποστολέα ή παραλήπτη λογαριασμού.
- (γ) παρακολουθεί κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου, τις τραπεζικές εργασίες που διενεργούνται μέσω ενός ή περισσότερων αναγνωρισμένων λογαριασμών και,
- (δ) διασφαλίσει ότι οι τράπεζες δεν αποκαλύπτουν στον πελάτη της τράπεζας που αφορά ή σε άλλα τρίτα πρόσωπα ότι έχουν ζητηθεί ή εξασφαλισθεί πληροφορίες σύμφωνα με τις υποπαραγράφους α, β ή γ ή ότι διεξάγεται έρευνα.

Τα Μέρη εξετάζουν την επέκταση της διάταξης αυτής σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικά οικονομικά ιδρύματα.

3. Κάθε Μέρος εξετάζει την υιοθέτηση τέτοιων νομοθετικών και άλλων μέτρων, ως είναι αναγκαίο, για να του επιτρέπουν να χρησιμοποιεί ειδικές ερευνητικές τεχνικές που θα διευκολύνουν την αναγνώριση και εντοπισμό προϊόντος και τη συλλογή αποδείξεων που σχετίζονται με αυτό, όπως την παρατήρηση, υποκλοπή τηλεπικοινωνιών, πρόσβαση σε συστήματα υπολογιστών και εντολή για προσαγωγή ειδικών εγγράφων.

Άρθρο 8- Ένδικες θεραπείες

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη που επηρεάζονται από μέτρα δυνάμει των Άρθρων 3, 4 και 5 και τέτοιες άλλες διατάξεις στο Μέρος αυτό που είναι σχετικές, έχουν αποτελεσματικές ένδικες θεραπείες για να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους.

Άρθρο 9- Αδικήματα συγκάλυψης

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να συστήσει ως αδικήματα δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, όταν διαπράττονται εκ προθέσεως:

- (α) τη μεταέροττή ή μεταβίβαση περιουσίας, γνωρίζοντας ότι τέτοια περιουσία είναι προϊόν, με σκόπο την απόκρυψη ή συγκάλυψη της παράνομης προέλευσης της περιουσίας ή την παροχή συνδρομής σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο εμπλέκεται στη διάπραξη του γενεσιούργού αδικήματος, να αποφύγει τις νομικές συνέπειες των πράξεών του
- (β) την απόκρυψη ή παραποίηση της αλήθινης φύσης, πηγής, τοποθέτησης, διάθεσης, μετακίνησης, δικαιωμάτων αναφορικά με περιουσία ή κυριότητα περιουσίας, γνωρίζοντας ότι τέτοια περιουσία είναι προϊόν

και τηρουμένων των συνταγματικών αρχών του και των βασικών αντιλήψεων του νομικού του συστήματος

- (γ) την απόκτηση, κατοχή ή χρήση περιουσίας, γνωρίζοντας κατά το χρόνο της λήψης ότι τέτοια περιουσία ήταν προϊόν
- (δ) συμμετοχή σε, άυνεργασία ή συνομιωσία προς, διάπραξη, απόπειρες διάπραξης και παρακίνηση, παροχή συνδρομής, διευκόλυνση και συμβουλή διάπραξης οποιουδήποτε από τα αδικήματα που συστήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο αυτό.

2. Για τους σκοπούς εκτέλεσης ή εφαρμογής της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού:

- (α) δεν έχει σημασία κατά πόσο το γενεσιούργο αδίκημα υπόκειτο στην πτοινική δικαιοδοσία του Μέρους
- (β) δυνατό να προνοείται ότι τα αδικήματα που εκτίθενται στην παράγραφο αυτή, δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα που διέπραξαν το γενεσιούργο αδίκημα
- (γ) γνώση, πρόθεση ή σκοπός που απαιτούνται ως συστατικό του αδικήματος που εκτίθεται στην παράγραφο αυτή, δυνατό να συναχθούν από αντικειμενικές, πραγματικές περιστάσεις.

3. Κάθε Μέρος δύναται να υιοθετήσει τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να συστήσει ως αδίκημα δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου, όλες ή μερικές από τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, στη μια ή και στις δύο από τις ακόλουθες περιπτώσεις, όπου ο δράστης:

- (α) υποπτεύθηκε ότι η περιουσία ήταν προϊόν,
- (β) έπρεπε να είχε υιοθέσει ότι η περιουσία ήταν προϊόν.

4. Τηρουμένου ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται στις κατηγορίες των γενεσιούργών αδικημάτων του παραρτήματος της Σύμβασης, κάθε Κράτος ή Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται:

- (α) μόνο στην έκταση που το γενεσιούργο αδίκημα τιμωρείται με στέρηση ελευθερίας ή με διάταγμα κράτησης για περισσότερο του ενός έτους κατά μέγιστο ή για τα Μέρη εκείνα που έχουν ελάχιστο όριο για αδικήματα στα νομικά τους συστήματα, στην έκταση που το αδίκημα τιμωρείται με στέρηση ελευθερίας ή με διάταγμα κράτησης για περισσότερο των έξι μηνών κατ' ελάχιστον και/ή
- (β) μόνο σε κατάλογο καθορισμένων γενεσιούργων αδικημάτων και/ή
- (γ) σε κατηγορία σοβαρών αδικημάτων στο εθνικό δίκαιο του Μέρους.
5. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι προγενέστερη ή ταυτόχρονη καταδίκη για το γενεσιούργο αδίκημα, δεν είναι προϋπόθεση για καταδίκη για συγκάλυψη χρήματος.
6. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι καταδίκη για συγκάλυψη χρήματος δυνάμει του Άρθρου αυτού είναι δυνατή όταν αποδεικνύεται ότι η περιουσία, το αντικείμενο της πάραγράφου 1.(α) ή (β) του άρθρου αυτού, προήλθε από γενεσιούργο αδίκημα χωρίς να είναι αναγκαίος ο προσδιορισμός του αδικήματος.
7. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι τα γενεσιούργά αδικήματα για συγκάλυψη χρήματος εκτείνονται και σε σύμπεριφορά που έλαβε χώρα σε άλλο Κράτος η οποία συνιστά αδίκημα στο Κράτος αυτό και η οποία θα συνιστούσε γενεσιούργο αδίκημα εάν είχε λάβει χώρα στο εσωτερικό. Κάθε Κράτος δύναται να προνοήσει ότι η μόνη προϋπόθεση είναι ότι η συμπεριφορά θα συνιστούσε γενεσιούργο αδίκημα, εάν είχε λάβει χώρα στο εσωτερικό.

Άρθρο 10- Εταιρική ευθύνη

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει ότι νομικά πρόσωπα μπορούν να καταστούν υπεύθυνα για τα ποινικά αδικήματα της συγκάλυψης χρήματος που συστήθηκαν σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή, που διαπράχθηκαν προς άφελος τους από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, ενεργώντας είτε ατομικά ή ως μέρος οργάνου του νομικού προσώπου, που έχει ηγετική θέση εντός του νομικού προσώπου που βασίζεται σε:
- (α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου ή
- (β) αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις εκ μέρους του νομικού προσώπου ή
- (γ) αρμοδιότητα να ασκεί έλεγχο εντός του νομικού προσώπου,

όπως επίσης και σε εμπλοκή τέτοιου φυσικού προσώπου ως συνεργού ή ηθικού αυτουργού στα προαναφερόμενα αδικήματα.

2. Εκτός των περιπτώσεων που προνοούνται ήδη στην παράγραφο 1, κάθε Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για για διασφαλίσει ότι νομικό πρόσωπο καθίσταται υπεύθυνο όπου η

από ύστιστη επίβλεψης ή έλέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην πάραγραφο 1, έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1; προς όφελος τού νομικού αυτού προσώπου από φυσικό πρόσωπο κάτω από την αρμοδιότητα του.

3. Ευθύνη νομικού προσώπου δυνάμει του Άρθρου αυτού, δεν αποκλείει ποινικές διαδικασίες εναντίον φυσικών προσώπων που είναι αυτούργοι, ηθικοί αυτούργοι σε ή συνεργοί σε ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην πάραγραφο 1.
4. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι νομικά πρόσωπα που καθίστανται υπεύθυνα σύμφωνα με το Άρθρο αυτό, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις, περιλαμβανομένων χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 11- Προηγούμενες αποφάσεις

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να παρέχεται η δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη όταν καθορίζεται η ποινή, τελικές αποφάσεις εναντίον φυσικού ή νομικού προσώπου που λήφθηκαν σε άλλο Μέρος, σε σχέση με αδικήματα που συστήνονται σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Μέρος 2- Μονάδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών (FIU) και πρόληψη

Άρθρο 12 – Μονάδα χρηματοοικονομικών πληροφοριών (FIU)

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για τη σύσταση FIU, όπως ορίζεται στη Σύμβαση αυτή.
2. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει ότι το FIU του έχει πρόσβαση, άμεση ή έμμεση, σε έγκαιρη βάση, στις οικονομικές, διοικητικές και νομικής εκτέλεσης πληροφορίες που απαιτεί για να αναλάβει δεόντως τις αρμοδιότητες του, περιλαμβανομένης της ανάλυσης αναφορών για ύποπτες συναλλαγές.

Άρθρο 13- Μέτρα για παρεμπόδιση συγκάλυψης χρήματος

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για τη θέσπιση ενός πλήρους εσωτερικού ρυθμιστικού καθεστώτος και καθεστώτος επίβλεψης ή παρακολούθησης για την παρεμπόδιση της συγκάλυψης χρήματος και λαμβάνει δεόντως υπόψη τα εφαρμοστέα διεθνή πρότυπα, περιλαμβανομένων ιδιαίτερα των συστάσεων που υιοθετήθηκαν από την Ομάδα Χρηματοοικονομικής Δράσης εναντίον της Συγκάλυψης Χρήματος (FATF).
2. Προς τούτο, κάθε Μέρος υιοθετεί ιδιαίτερα, τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να:

- (α) απαιτήσει από νόμικά και φυσικά πρόσωπα τα οποία έμπλεκονται σε δραστηριότητες οι οποίες είναι ιδιαίτερα πιθανόν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς συγκάλυψης χρήματος και στην έκταση που οι δραστηριότητες αυτές αφορούν στην:
- (i) αναγνώριση και πιστοποίηση της ταυτότητας των πελατών τούς και, όπου εφαρμόζεται, τους τελικούς επιωφελούμενους ιδιοκτήτες τους και στην επιδειξη συνεχούς δέουσας επιμέλειας ελέγχου στην επιχειρησιακή σχέση, ενώ λαμβάνουν υπόψη τον κίνδυνο που εμπεριέχουν
 - (ii) αναφορά υποψίας για συγκάλυψη χρήματος, υποκείμενη σε έξασφαλίσεις
 - (iii) λήψη μέτρων υποστήριξης, όπως η πήρηση αρχείου για αναγνώριση και συναλλαγές πελάτη, εκπαίδευση του πρόσωπικου και την καθιέρωση εσωτερικής πολιτικής και διαδικασιών και ως ενδείκνυται, προσαρμοσμένων στο μέγεθος τους και φύση της επιχειρησης
- (β) απαγορεύσει, ως ενδείκνυται, στα πρόσωπα που αναφέρονται στην υποταράγραφο (α), να αποκαλύψουν το γεγονός ότι έχει διαβιβαστεί ύποπτη αναφορά συναλλαγής ή σχετικές πιληροφορίες ή ότι έρευνα για συγκάλυψη χρήματος διενεργείται ή δυνατό να διενεργηθεί
- (γ) διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στην υποταράγραφο (α), υπόκεινται σε αποτελεσματικά συστήματα παρακολούθησης και όπου είναι έφαρμόσιμο, επίβλεψης, με σκοπό να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση τους με τις απαιτήσεις για την καταστολή της συγκάλυψης χρήματος, ως ενδείκνυται, σε βάση αισθητού κινδύνου.
3. Προς τούτο, κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι ανάγκαιο, για να εντοπίσει τη σημαντική φυσική διασυνοριακή μεταφορά ρευστού χρήματος και τα κατάλληλα διαπραγματεύσιμα έγγραφα του κομιστή.

Άρθρο 14- Αναβολή εσωτερικών υποπτών συναλλαγών

Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά και άλλα μέτρα, ως είναι ανάγκαιο, για να επιπρέπει την ανάληψη επείγουσας δράσης από το FIU ή ως ενδείκνυται, από οποιοσδήποτε άλλες αρμόδιες αρχές ή σώμα, όταν υπάρχει υποψία ότι συναλλαγή σχετίζεται με συγκάλυψη χρήματος, για αναστολή ή παρακράτηση συγκατάθεσης σε εξελισσόμενη συναλλαγή με σκοπό την ανάλυση της συναλλαγής και επιβεβαίωση της υποψίας. Κάθε μέρος δύναται να περιορίσει τέτοιο μέτρο σε περιπτώσεις όπου έχει υποβληθεί αναφορά για ύποπτη συναλλαγή. Η μέγιστη διάρκεια οποιασδήποτε αναστολής ή παρακράτησης συγκατάθεσης για συναλλαγή υπόκειται σε οποιοσδήποτε σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου.

Κεφάλαιο IV – Διεθνής συνεργασία

Τομέας 1- Αρχές διεθνούς συνεργασίας

Άρθρο 15- Γενικές αρχές και μέτρα διεθνούς συνεργασίας

1. Τα Μέρη συνεργάζονται αμοιβαία το ένα με το άλλο στην ευρύτερη δυνατή έκταση για τους σκοπούς ερευνών καί διαδικασιών που στοχεύουν στη δήμευση των μέσων και προϊόντος.
2. Κάθε Μέρος, υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, που θα του επιτρέπουν να συμμορφωθεί δυνάμει των όρων που προνοούνται στο κεφάλαιο αυτό, με αιτήματα:
 - (α) για δήμευση συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων που αντιπροσωπεύουν προϊόν ή μέσα, όπως επίσης και για δήμευση προϊόντος που συνίσταται σε απαίτηση πληρωμής χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στην αξία του προϊόντος
 - (β) για ερευνητική συνδρομή και προσωρινά μέτρα με σκοπό την όποια μορφή δήμευσης που αναφέρεται κάτω από το (α) ανωτέρω.
3. Ερευνητική συνδρομή και προσωρινά μέτρα που ζητούνται στην παράγραφο 2.(β), διενεργούνται, όπως επιτρέπεται από και σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Όπου το αίτημα που αφορά ένα από τα μέτρα αυτά καθορίζει διατυπώσεις ή διαδικασίες οι οποίες είναι αναγκαίες δυνάμει του δικαίου του αιτούντος Μέρους, ακόμα και εάν δεν είναι οικείος στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, το τελευταίο συμμορφώνεται με τέτοια αιτήματα στην έκταση που η ζητούμενη πράξη δεν είναι αντίθετη με τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του.
4. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να διασφαλίσει ότι τα αιτήματα που προέρχονται από άλλα Μέρη με σκοπό την αναγνώριση, εντοπισμό, πάγμα ή κατάσχεση του προϊόντος και των μέσων, λαμβάνουν την ίδια προτεραιότητα όπως αυτά που γίνονται στο πλαίσιο εσωτερικών διαδικασιών.

Μέρος 2 – Ερευνητική συνδρομή

Άρθρο 16- Υποχρέωση συνδρομής

Τα Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο κατόπιν αιτήματος, το ευρύτερο δυνατό μέτρο συνδρομής στην αναγνώριση και εντοπισμό των μέσων, προϊόντος και άλλης περιουσίας που υπόκεινται σε δήμευση. Τέτοια συνδρομή περιλαμβάνει οποιοδήποτε μέτρο που παρέχει και εξασφαλίζει μαρτυρία ως προς την ύπαρξη, τοποθέτηση ή κίνηση, φύση, νομικό καθεστώς ή αξία της προαναφερθείσας περιουσίας.

Άρθρο 17- Αιτήματα πληροφοριών για τραπεζικούς λογαριασμούς

1. Κάθε Μέρος, δυνάμει των προϋποθέσεων που καθορίζονται στο άρθρο αυτό, λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να καθορίσει, σε απάντηση αιτήματος που στάληκε από άλλο Μέρος, κατά πόσο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που υπόκειται σε ποινική έρευνα, κατέχει ή ελέγχει ένα ή περισσότερους λογαριασμούς, οποιασδήποτε φύσης, σε οποιαδήποτε τράπεζα

βρίσκεται στην επικράτειά του και αν ναι, να πάρεχει τις λεπτομέρειες των αναγνώρισμάνων λογαριασμών.

2. Η υποχρέωση που καθορίζεται στο άρθρο αυτό εφαρμόζεται μόνο στην έκταση που οι πληροφορίες είναι στην κατοχή της τράπεζας που τηρεί το λογαριασμό.
3. Επιπρόσθετα των απαιτήσεων του Άρθρου 37, το αιτήμα μέρος στο αίτημα:
 - (α) δηλώνει γιατί θεωρεί ότι οι ζητούμενες πληροφορίες πιθανόν να είναι ουσιώδους αξιας για το σκοπό της ποινικής έρευνας του αιτήματος
 - (β) δηλώνει για ποιους λόγους υποθέτει ότι οι τράπεζες στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα τηρούν τον λογαριασμό και καθορίζει στην ευρύτερη δυνατή έκταση, ποιες τράπεζες και/ή λογαριασμοί δυνατό να εμπλέκονται και
 - (γ) συμπεριλαμβάνει οποιαδήποτε επιπρόσθετη πληροφορία η οποία δυνατό να διευκολύνει την εκτέλεση του αιτήματος.
4. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να **εξαρτά την εκτέλεση τέτοιου αιτήματος από τους ίδιους όρους όπως αυτούς που εφαρμόζει** αναφορικά με αιτήματα για έρευνα και κατάσχεση.
5. Κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι το άρθρο αυτό εφαρμόζεται μόνο στις κατηγορίες αδικημάτων που καθορίζονται στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της Σύμβασης αυτής.
6. Τα Μέρη δύνανται να επεκτείνουν τη διάταξη αυτή σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικά οικονομικά ιδρύματα. Τέτοια επέκταση δυνατό να υπόκειται στην αρχή της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 18- Αιτήματα για πληροφορίες τραπεζικών συναλλαγών

1. Κατόπιν αιτήματος από άλλο Μέρος, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα παρέχει τις λεπτομέρειες **καθορισμένων τραπεζικών λογαριασμών** και τραπεζικών εργασιών οι οποίες έχουν διενεργηθεί κατά τη διάρκεια **καθορισμένης** περιόδου μέσω ενός ή περισσοτέρων λογαριασμών που καθορίζονται στο αίτημα, περιλαμβανομένων των λεπτομερειών οποιουδήποτε αποστολέα ή παραλήπτη λογαριασμού.
2. Η υποχρέωση που εκτίθεται στο άρθρο αυτό, εφαρμόζεται μόνο στην έκταση που οι πληροφορίες είναι στην κατοχή της τράπεζας που τηρεί τον λογαριασμό.

3. Επιπρόσθετα τών απαιτήσεων του Αρθρου 37, το αιτούν Μέρος υπόδεικνύει στο αίτημά του γιατί θεωρεί τις αιτούμενες πληροφορίες σχετικές προς το σκοπό της ποινικής έρευνας του αδικήματος.
4. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να εξαρτά την εκτέλεση τέτοιου αιτήματος, από τους ίδιους όρους δότως αυτούς που εφαρμόζει αναφορικά με αιτήματα για Έρευνα και κατάσχεση.
5. Τα Μέρη δύνανται να επεκτείνουν τη διάταξη αυτή σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικά οικονομικά ιδρύματα. Τέτοια επέκταση δυνατό να υπόκειται στην αρχή της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 19- Αιτήματα για την παρακολούθηση τραπεζικών συναλλαγών

1. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι κατόπιν αιτήματος άλλου Μέρους, μπορεί να παρακολουθεί κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου, τις τραπεζικές εργασίες που διενεργούνται μέσω ενός ή περισσοτέρων λογαριασμών που καθορίζονται στο αίτημα και κοινοποιεί τα αποτελέσματα αυτών στο αιτούν Μέρος.
2. Επιπρόσθετα των απαιτήσεων του Αρθρου 37, το αιτούν Μέρος υποδεικνύει στο αίτημά του γιατί θεωρεί ότι οι αιτούμενες πληροφορίες είγαται σχετικές προς το σκοπό της ποινικής έρευνας του αδικήματος.
3. Η απόφαση για παρακολούθηση θα λαμβάνεται σε κάθε ατομική περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, με δέουσα προσοχή στο εθνικό δίκαιο του Μέρους αυτού.
4. Οι πρακτικές λεπτομέρειες αναφορικά με την παρακολούθηση, συμφωνούνται μεταξύ των αρμόδιων αρχών των αιτούντων Μερών και των Μερών προς τα οποία απευθύνεται το αίτημα.
5. Τα Μέρη δύνανται να επεκτείνουν τη διάταξη αυτή σε λογαριασμούς που τηρούνται σε μη τραπεζικά οικονομικά ιδρύματα.

Άρθρο 20- Αυτόματες πληροφορίες

Χωρίς επηρεασμό των δικών του ερευνών ή διαδικασιών, Μέρος δύναται χωρίς προγενέστερο αίτημα, να πρωθήσει σε άλλο Μέρος πληροφορίες για μέσα και προϊόν, όταν θεωρεί ότι η αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών δυνατό να βοηθήσει το λαμβάνον Μέρος στην έναρξη ή διεξαγωγή ερευνών ή διαδικασιών ή δυνατό να οδηγήσουν σε αίτημα του Μέρους αυτού δυνάμει του κεφαλαίου αυτού.

Μέρος 3- Προσωρινά μέτρα

Άρθρο 21- Υποχρέωση λήψης προσωρινών μέτρων

- Κατόπιν αιτήματος άλλου Μέρους το οποίο έχει αρχίσει ποινικές διαδικασίες ή διαδικασίες προς το σκοπό δήμευσης, Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα, όπως πάγωμα ή κατάσχεση, για να παρέμποδίσει οποιαδήποτε συναλλαγή, μεταβίβαση ή διάθεση περιουσίας η οποία σε μεταγενέστερο στάδιο, δυνατό να είναι το αντικείμενο αιτήματος για δήμευση ή η οποία δυνατό να είναι τέτοια ώστε να ικανοποιεί το αίτημα.
- Μέρος το οποίο έχει λάβει αίτημα για δήμευση δυνάμει του Άρθρου 23, εάν ζητηθεί αυτό, λαμβάνει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού αναφορικά με οποιαδήποτε περιοψία η οποία είναι το αντικείμενο του αιτήματος ή η οποία δυνατό να είναι τέτοια ώστε να ικανοποιεί το αίτημα.

Άρθρο 22- Εκτέλεση προσωρινών μέτρων

- Μετά την εκτέλεση των προσωρινών μέτρων που ζητούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 21, το αιτούν Μέρος παρέχει αυτόματα και το συντομότερο δυνατό στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, όλες τις πληροφορίες οι οποίες δυνατό να αμφισβητήσουν ή τροποποιήσουν την έκταση των μέτρων αυτών. Το αιτούν Μέρος παρέχει επίσης χωρίς καθυστέρηση όλες τις συμπληρωματικές πληροφορίες που ζητούνται από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα και οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή και συνέχιση των προσωρινών μέτρων.
- Πριν την άρση οποιουδήποτε προσωρινού μέτρου που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου αυτού, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα όταν είναι δυνατό, δίνει στό αιτούν Μέρος την ευκαιρία να παρουσιάσει τους λόγους του υπέρ της συνέχισης του μέτρου.

Μέρος 4- Δήμευση

Άρθρο 23- Υποχρέωση δήμευσης

- Μέρος το οποίο έχει λάβει αίτημα για δήμευση που έγινε από άλλο Μέρος αναφορικά με μέσα ή προϊόν που βρίσκονται στην επικράτεια του:
 - εκτελεί διάταγμα δήμευσης που έγινε από δικαστήριο του αιτούντος Μέρους σε σχέση με τέτοια μέσα ή προϊόν ή
 - υποβάλλει το αίτημα στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό την απόκτηση διατάγματος δήμευσης και εάν χορηγηθεί τέτοιο διάταγμα, να το εκτελέσει.

2. Για τους σκοπούς εφαρμογής της πταραγράφου 1.(β) του άρθρου αυτού, οποιοδήποτε Μέρος, όποτε είναι αναγκαίο, έχει αρμοδιότητα να αρχίσει διαδικασίες δήμευσης δυνάμει του δικού του δικαίου.
3. Οι διατάξεις της πταραγράφου 1 του άρθρου αυτού εφάρμόζονται επίσης σε δήμευση που συνίσταται σε απαίτηση πληρωμής ποσού χρημάτων που αντιστοιχεί στην αξία του προϊόντος, εάν η περιουσία επτί της οποίας μπορεί να εκτελεστεί η δήμευση βρίσκεται στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, όταν εκτελείται δήμευση δυνάμει της πταραγράφου 1, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εάν η πληρωμή δεν έχει ληφθεί, εκτελεί την απαίτηση σε οποιαδήποτε περιουσία που είναι διαθέσιμή για το σκοπό αυτό.
4. Εάν αίτημα για δήμευση αφορά **καθορισμένο περιουσιακό στοιχείο**, τα Μέρη δύνανται να συμφωνήσουν ότι το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δύναται να εκτέλεσει τη δήμευση με τη μορφή απαίτησης για πληρωμή χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στην αξία της περιουσίας.
5. Τα Μέρη συνεργάζονται στην ευρύτερη δυνατή έκταση δυνάμει του εσωτερικού τους δικαίου με τα Μέρη εκείνα τα οποία ζητούν την εκτέλεση μέτρων που είναι ισοδύναμα με δήμευση, που οδηγούν στη στέρηση περιουσίας, τα οποία δεν είναι ποινικές κυρώσεις, στην έκταση που τέτοια μέτρα διατάσσονται από δικαστική αρχή του αιτούντος Μέρους σε σχέση με ποινικό αδίκημα. νοούμενου ότι έχει καθιερωθεί ότι η περιουσία συνιστά προϊόν ή άλλη περιουσία εντός της έννοιας του Άρθρου 5 της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 24- Εκτέλεση δήμευσης

1. Οι διαδικασίες επίτευξης και εκτέλεσης της δήμευσης δυνάμει του Άρθρου 23, διέπονται από το δίκαιο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
2. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεσμεύεται από τα ευρήμάτα ως προς τα γεγονότα στην έκταση που δηλώνονται σε καταδίκη ή δικαστική απόφαση του αιτούντος Μέρους ή στην έκταση που τέτοια καταδίκη ή δικαστική απόφαση βασίζεται σιωπηρώς σε αυτά.
3. Κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι η πταράγραφος 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζεται μόνο τηρουμένων των συνταγματικών αρχών του και των βασικών αντιλίψεων του νομικού του συστήματος.
4. Εάν η δήμευση συνίσταται στην απαίτηση πληρωμής χρηματικού ποσού, η αρμόδια αρχή του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μετατρέπει το πιοσό στο νόμισμα του Μέρους αυτού στη συναλλαγματική ισοτιμία που επικρατεί κατά το χρόνο που λαμβάνεται η απόφαση για εκτέλεση της δήμευσης.

5. Στηγ περίπτωση του Άρθρου 23, παράγραφος 1.(α), το αιτούν Μέρος μόνο του έχει το δικαίωμα να αποφασίσει για οποιαδήποτε εφαρμογή αναθεώρησης του διατάγματος δήμευσης.

Άρθρο 25- Δημευθείσα περιουσία

1. Περιουσία που έχει δημευθεί από Μέρος δυνάμει των Άρθρων 23 και 24 της Σύμβασης αυτής, θα διατεθεί από το Μέρος αυτό σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο και διοικητικές του διαδικασίες.
2. Τα Μέρη, όταν επιλαμβάνονται αιτήματος που έγινε από άλλο Μέρος σύμφωνα με τα Άρθρα 23 και 24 της Σύμβασης αυτής, στην έκταση που επιτρέπεται από το εσωτερικό δίκαιο και εάν ζητηθεί αυτό, δίνουν πρωταρχική σημασία στην επιστροφή της δημευθείσας περιουσίας στο αιτούν Μέρος έτσι ώστε να μπορεί να δώσει αποζημίωση στα θύματα του εγκλήματος ή να επιστρέψει την περιουσία αυτή στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους.
3. Μέρος, όταν επιλαμβάνεται αιτήματος που έγινε από άλλο Μέρος σύμφωνα με τα Άρθρα 23 και 24 της Σύμβασης αυτής, δύναται να δώσει ιδιαίτερη σημασία στη σύναψη συμφωνιών ή διευθετήσεων σε συμμετοχή με άλλα Μέρη, σε τακτική ή κατά περίπτωση βάση, τέτοιας περιουσίας, σύμφωνα με εσωτερικό του δίκαιο ή διοικητικές του διαδικασίες.

Άρθρο 26-Δικαίωμα εκτέλεσης και μέγιστο ποσό δήμευσης

1. Αίτημα για δήμευση που γίνεται δυνάμει των Άρθρων 23 και 24, δεν επηρεάζει το δικαίωμα του αιτούντος Μέρους να εκτελέσει από μόνο του το διάταγμα δήμευσης.
2. Τίτοτα στη Σύμβαση αύτή δεν ερμηνεύεται ώστε να επιτρέπει στη συνολική αξία της δήμευσης να υπερβαίνει το χρηματικό ποσό που καθορίζεται στο διάταγμα δήμευσης. Εάν Μέρος ανακαλύψει ότι αυτό δυνατό να επισυμβεί, τα Μέρη που αφορά έρχονται σε διαβουλεύσεις για να αποφύγουν τέτοιο αιτοτέλεσμα.

Άρθρο 27- Φυλάκιση κατ' ερήμην

Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν επιβάλλει φυλάκιση κατ' ερήμην ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο που περιορίζει την ελευθερία του προσώπου ως αποτέλεσμα αιτήματος δυνάμει του Άρθρου 23, εάν το αιτούν Μέρος το έχει καθορίσει αυτό στο αίτημα.

Μέρος 5- Αρνηση και αναβολή συνεργασίας

Άρθρο 28- Λόγοι αρνησης

1. Συνεργασία δυνάμει του κεφαλαίου αυτού δυνάτο να απορριφθεί εάν:
 - (α) η πράξη **που ζητείται** θα ήταν αντίθετη στις θεμέλιώδεις αρχές του νομικού συστήματος του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα· ή
 - (β) η εκτέλεση του αιτήματος πιθανόν να επηρεάσει την κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντα του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα· ή
 - (γ) κατά τη γνώμη του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η σημασία της υπόθεσης στήν οποία αναφέρεται το αίτημα, δεν δικαιολογεί τη διενέργεια της πράξης **που ζητείται** ή
 - (δ) το αδίκημα στο οποίο αναφέρεται το αίτημα είναι οικονομικό αδίκημα, με εξαίρεση τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας· ή
 - (ε) το αδίκημα στο οποίο αναφέρεται το αίτημα είναι πολιτικό αδίκημα, με εξαίρεση τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας· ή
 - (ζ) το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θεωρεί ότι η συμμόρφωση με την πράξη **που ζητείται** θα ήταν αντίθετη με την αρχή "*ne bis in idem*"· ή
 - (η) το αδίκημα στο οποίο αναφέρεται το αίτημα δεν θα αποτελούσε αδίκημα δυνάμει του δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εάν είχε διαπραχθεί εντός της δικαιοδοσίας του Ωστόσο, ο λόγος αυτός άρνησης εφαρμόζεται σε συνεργασία δυνάμει του Μέρους 2, μόνο στην έκταση που η συνδρομή **που ζητείται** ενέχει αναγκαστική πράξη. Όπου απαιτείται διπλή εγκληματικότητα για συνεργασία δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, η απαίτηση αυτή θα θεωρείται ότι ικανοποιείται ανεξαρτήτως του κατά πόσο και τα δύο Μέρη τοποθετούν το αδίκημα εντός της ίδιας κατηγορίας αδικημάτων ή κατονομάζουν το αδίκημα με την ίδια ορολογία, τηρουμένου ότι και τα δύο Μέρη τοποθετούν την διεξαγωγή των ενεργειών **που συνιστούν** το αδίκημα.

2. Συνεργασία δυνάμει του Μέρους 2, στην έκταση που η συνδρομή **που ζητείται** ενέχει αναγκαστική πράξη και δυνάμει του Μέρους 3 του κεφαλαίου αυτού, δυνατό επίσης για απορριφθεί εάν τα μέτρα **που ζητούνται** δεν θα μπορούσαν να ληφθούν δυνάμει του εσωτερικού δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για τους σκοπούς ερευνών ή διαδικασιών, εάν επρόκειτο για παρόμοια εσωτερική υπόθεση.

3. Όταν αυτό απαιτείται το δικαίο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, συνεργασία δυνάμει του Μέρους 2, στην έκταση που η βοήθεια **που ζητείται** ενέχει αναγκαστική πράξη και δυνάμει του Μέρους 3 του κεφαλαίου αυτού, δυνατό επίσης για απορριφθεί εάν τα μέτρα **που ζητούνται** ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα **που** έχουν παρόμοια αποτελέσματα, δεν θα

επιτίρεπονται δυνάμει του δικαίου του αίτούντος Μέρους ή καθόσον αφορά τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Μέρους, εάν το αίτημα δεν εξουσιοδοτείται είτε από δικαστή ή άλλη δικαστική αρχή, περιλαμβανομένων δημοσίων κατηγόρων, **οποιαδήποτε** από τις αρχές αυτές ενεργεί σε σχέση με ποινικά αδικήματα.

4. Συνεργασία δυνάμει του Μέρους 4 του κεφαλαίου αυτού δυνατό επίσης να απορριφθεί εάν:
 - (α) δυνάμει του δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η δήμευση δεν προνοείται αναφορικά με το είδος του αδικήματος στο οποίο αναφέρεται το αίτημα ή
 - (β) χωρίς επιρρεασμό της υποχρέωσης δυνάμει του Άρθρου 23, πάραγραφος 3, θα ήταν αντίθετο στις αρχές του εσωτερικού δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα που αφορούν τα ορια δήμευσης αναφορικά με τη σχέση μεταξύ αδικήματος και:
 - (i) οικονομικού πλεονεκτήματος που δυνατό να χαρακτηρισθεί ως προϊόν του ή
 - (ii) περιουσίας που δυνατό να χαρακτηρισθεί ως μέσο του ή
 - (γ) δυνάμει του δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, η δήμευση δεν είναι δυνατό πλέον να επιβληθεί ή εκτελεστεί εξαιτίας της παρέλευσης χρόνου ή
 - (δ) χωρίς επιρρεασμό του Άρθρου 23, παράγραφος 5, το αίτημα δεν σχετίζεται με προηγούμενη καταδίκη ή απόφαση δικαστικής φύσης ή αναφόρα σε τέτοια απόφαση, ότι αδίκημα ή διάφορα αδικήματα έχουν διαπραχθεί, βάση των οποίων έχει διαταχθεί ή ζητείται η δήμευση ή
 - (ε) η δήμευση είναι είτε μη εκτελεστή στο αιτούν Μέρος ή ακόμα υπόκειται σε **συνήθη** μέσα έφεσης ή
 - (στ) το αίτημα σχετίζεται με διάταγμα δήμευσης ως αποτέλεσμα απόφασης που εκδόθηκε ερήμην του προσώπου εναντίον του οποίου εκδόθηκε το διάταγμα και κατά τη γνώμη του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, οι διαδικασίες που διεξήχθησαν από το **αιτούν** Μέρος και που οδήγησαν σε τέτοια απόφαση, δεν ικανοποίησαν τα ελάχιστα δικαιώματα υπεράσπισης που αναγνωρίζονται ως οφειλόμενα σε οποιονδήποτε εναντίον του οποίου προσάπτεται ποινική κατηγορία.
5. Για το σκοπό της παραγράφου 4.(στ) του άρθρου αυτού, απόφαση δεν θεωρείται ότι έχει εκδοθεί ερήμην εάν:
 - (α) έχει επιβεβαιωθεί ή απαγγελθεί μετά από ένσταση του προσώπου **που αφορά** ή
 - (β) έχει ειδοθεί κατ' έφεση, τηρουμένου ότι η έφεση καταχωρίσθηκε από το πρόσωπο **που αφορά**.
6. Όταν εξετάζει, για τους σκοπούς της παραγράφου 4.(στ) του άρθρου αυτού, εάν έχουν ικανοποιηθεί τα ελάχιστα δικαιώματα υπεράσπισης, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το

αίτημα λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι το πρόσωπο **που αφορά σκόπιμα επεζήτησε να παρακάμψει τη δικαιοσύνη ή το γεγονός ότι το πρόσωπό αυτό, έχοντας τη δυνατότητα καταχώρισης ένδικου μέσου εναντίον της απόφασης που εκδόθηκε ερήμην, αποφάσισε να μην το κάνει.** Το ίδιο θα εφαρμόζεται όταν το πρόσωπο **που αφορά, έχοντας δεόντως κλητευθεί να εμφανιστεί, αποφάσισε να μην το κάνει ούτε να ζητήσει αναβολή.**

7. Μέρος δεν επικαλείται το τραπεζικό απόρρητο ως λόγο για να άρνηθει οποιαδήποτε συνεργασία δυνάμει του κεφαλαίου αυτού. Όταν το απαιτείται το εσωτερικό του δίκαιο, Μέρος δύναται να απαιτήσει ότι αίτημα για συνεργασία το οποίο θα **ενεχί** την άρση του τραπεζικού απορρήτου, εξουσιοδοτείται είτε από δικαστή ή άλλη δικαστική αρχή, περιλαμβανομένων δημοσίων κατηγόρων, οποιαδήποτε από τις αρχές αυτές που ενεργούν σε σχέση με ποινικά αδικήματα.
8. Χωρίς επιτρεπτό του λόγου άρνησης που προνοείται στην παράγραφο 1.(α) του άρθρου αυτού:
 - (α) το γεγονός ότι το πρόσωπο που ερευνάται ή υπόκειται σε διάταγμα δήμευσης από τις αρχές του αιτούντος Μέρους είναι νομικό πρόσωπο, δεν προβάλλεται από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ως κώλυμα για παροχή οποιασδήποτε συνεργασίας δυνάμει του κεφαλαίου αυτού
 - (β) το γεγονός ότι το φυσικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί διάταγμα δήμευσης προιόντος απεβίωσε ή το γεγονός ότι νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί διάταγμα δήμευσης προιόντος **μεταγενέστερα** διαλύθηκε, δεν είναι δυνατό να προβληθεί ως κώλυμα για παροχή συνδρομής σύμφωνα με το Άρθρο 23, παράγραφος 1.(α).
 - (γ) το γεγονός ότι το πρόσωπο που ερευνάται ή υπόκειται σε διάταγμα δήμευσης από τις αρχές του αιτούντος Μέρους αναφέρεται στο αίτημα ως ο **δράστης** του **προβλεπόμενου** ποινικού αδικήματος και του αδικήματος της συγκάλυψης χρήματος σύμφωνα με το Άρθρο 9.2.(β) της Σύμβασης αυτής, δεν προβάλλεται από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ως κώλυμα για παροχή οποιασδήποτε συνεργασίας δυνάμει του κεφαλαίου αυτού.

Άρθρο 29- Αναβολή

Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να αναβάλει **ενέργεια** κατόπιν αιτήματος, εάν τέτοια **ενέργεια** θα επηρέαζε έρευνες ή διαδικασίες από τις αρχές του.

Άρθρο 30- Μερική ή υπτό όρους αποδοχή αιτήματος

Πριν την άρνηση ή αναβολή συνεργασίας δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ως ενδείκνυται, μετά που έχει διαβουλευθεί με το αιτούν Μέρος,

εξετάζει κατά πόσο το αίτημα δυνατό να γίνει αποδεκτό μερικώς ή υπό τέτοιους όρους, ως θεωρεί αναγκαίους.

Μέρος 6- Γνωστοποίηση και προστασία δικαιωμάτων τρίτων μερών

Άρθρο 31- Γνωστοποίηση εγγράφων

1. Τα Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο το ευρύτερο μέτρο αμοιβαίς συνδρομής κατά την επίδοση δικαστικών, εγγράφων σε πρόσωπα που επηρεάζονται από προσωρινά μέτρα και δήμευση.
2. Τίποτα στο άρθρο αυτό δεν προτίθεται να εμποδίσει:
 - (α) τη δυνατότητα αποστολής δικαστικών εγγράφων, με ταχυδρομείο, **απευθείας** σε πρόσωπα στο εξωτερικό
 - (β) τη δυνατότητα για δικαστικούς λειτουργούς, αξιωματούχους ή άλλες αρμόδιες αρχές του Μέρους προέλευσης, να επιδώσουν δικαστικά έγγραφα **απευθείας** μέσω των προξενικών αρχών του Μέρους αυτού ή μέσω δικαστικών λειτουργών, αξιωματούχων ή άλλων αρμόδιων αρχών του Μέρους προορισμού,

εικός εάν το Μέρος προορισμού προβαίνει σε δήλωση για το αντίθετο στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

3. Κατά την επίδοση δικαστικών εγγράφων σε πρόσωπα στο εξωτερικό που επηρεάζονται από προσωρινά μέτρα ή διατάγματα δήμευσης που εκδόθηκαν στο Μέρος αποστολής, το Μέρος αυτό υποδεικνύει ποια ένδικα μέσα είναι διαθέσιμα δυνάμει του δικαίου του σε τέτοια πρόσωπα.

Άρθρο 32 - Αναγνώριση αλλοδαπών αποφάσεων

1. Όταν επιλαμβάνεται αιτήματος για συνεργασία δυνάμει των Μερών 3 και 4, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αναγνωρίζει οποιαδήποτε δικαστική απόφαση που λήφθηκε στο αιτούν Μέρος αναφορικά με δικαιώματα που απαιτήθηκαν από τρίτα μέρη.
2. Η αναγνώριση δυνατό να απορριφθεί εάν:
 - (α) τρίτα μέρη δεν είχαν επαρκή ευκαιρία να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους ή
 - (β) η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που λήφθηκε ήδη στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για το ίδιο θέμα ή
 - (γ) είναι ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

- (δ) η απόφαση λήφθηκε αντίθετα στις διατάξεις περί αποκλειστικής δικαιοδοσίας που προνοούνται από τό δίκαιο του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Τομέας 7- Διαδικαστικοί και άλλοι γενικοί κανόνες

Άρθρο 33- Κεντρική αρχή

1. Τα Μέρη ορίζουν κεντρική αρχή ή, εάν είναι αναγκαίο, αρχές οι οποίες θα είναι υπεύθυνες για αποστολή και απάντηση αιτημάτων που γίνονται δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, την εκτέλεση τέτοιων αιτημάτων ή τη διαβίβαση τους στις αρχές που είναι αρμόδιες για την εκτέλεση τους.
2. Κάθε Μέρος, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κοινοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα ονόματα και διευθύνσεις των αρχών που ορίστηκαν δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 34- Αμεση επικοινωνία

1. Οι κεντρικές αρχές επικοινωνούν **απευθείας** μεταξύ τους.
2. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, αιτήματα ή επικοινωνίες δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, δυνατό να αποστέλλονται **απευθείας** από τις δικαστικές αρχές, περιλαμβανομένων των δημόσιων κατήγορων του αιτούντος Μέρους, **σε τέτοιες** αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Σε τέτοιες περιπτώσεις αποστέλλεται αντίγραφο κάτα τον ίδιο χρόνο, στην κεντρική αρχή του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μέσω της κεντρικής αρχής του αιτούντος Μέρους.
3. Οποιοδήποτε αίτημα ή επικοινωνία δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, δυνατό να γίνει μέσω του **Διεθνούς Οργανισμού Αστυνομίας** (Interpol).
4. Όταν γίνεται αίτημα δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού και η αρχή δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί του αιτήματος, παραπέμπεται το αίτημα στην αρμόδια εθνική αρχή και ενημερώνει άμεσα το αιτούν Μέρος ότι ενήργησε κατά αυτό τον τρόπο.
5. Αιτήματα ή επικοινωνίες δυνάμει του Μέρους 2 του κεφαλαίου αυτού, τα οποία δεν **ενέχουν** αναγκαστική πράξη, δυνατό να διαβιβασθούν **απευθείας** από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Μέρους στις αρμόδιες αρχές του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.
6. Προσχέδια αιτημάτων ή επικοινωνιών δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, δυνατό να αποστέλλονται **απευθείας** από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Μέρους **σε τέτοιες** αρχές του Μέρους προς το

οποίο απευθύνεται το αίτημα τίριν το επίσημο αίτημα, για να διασφαλιστεί ότι θα διεκπεραιώθουν αποτελεσματικά ευθύς με τη λήψη και ότι τεριέχουν έπαρκεις πληροφορίες και υποστηρικτικά έγγραφα για να πληρούν τις απαιτήσεις της νομοθεσίας του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα.

Άρθρο 35 - Τύπος αιτήματος και γλώσσες

1. Όλα τα αιτήματα δύναμει του κεφαλαίου αυτού θα γίνονται γραπτώς. Δυνατό να διαβιβασθούν ηλεκτρονικά ή με οποιαδήποτε άλλα μέσα, τηλεπικοινωνίας τηρουμένου ότι, το αιτούντο Μέρος είναι προετοιμασμένο κατόπιν αιτήματος, να προσάγει σε οποιοδήποτε χρόνο γραπτό αρχείο τέτοιας επικοινωνίας και το πρωτότυπο. Εντούτοις, κάθε Μέρος δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο, με δήλωση πώς απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να υποδείξει τους όρους υπό τους οποίους είναι έτοιμο να αποδέχθει και εκτελέσει αιτήματα που λήφθηκαν ηλεκτρονικά ή με οποιαδήποτε άλλα μέσα επικοινωνίας.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παράγραφου 3 του άρθρου αυτού, δεν απαιτούνται μεταφράσεις των αιτημάτων ή υποστηρικτικών εγγράφων.
3. Κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, δύναται να κοινοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης δήλωση ότι επικυρώνει το δικαίωμα να απαιτήσει όπως, αιτήματα που γίνονται σε αυτό και έγγραφα που υποστηρίζουν τέτοια αιτήματα, συνοδεύονται από μετάφραση στη δική του γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης ή σε μια από αυτές τις γλώσσες, ως θα υποδειξει. Δύναται στην περίπτωση αυτή να δηλώσει την ετοιμότητα του να αποδεχθεί μεταφράσεις σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, ως δύναται να καθορίσει. Τα άλλα Μέρη δύνανται να εφαρμόσουν τον κανόνα της αμοιβαιότητας.

Άρθρο 36- Νομιμοποίηση

Έγγραφα που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου αυτού, θα εξαιρούνται από όλες τις διατυπώσεις νομιμοποίησης.

Άρθρο 37- Περιεχόμενο αιτήματος

1. Οποιοδήποτε αίτημα για συνεργασία δυνάμει του κεφαλαίου αυτού καθορίζει:
 - (α) την αρχή που προβαίνει στο αίτημα και την αρχή που διεξάγει τις έρευνες ή διαδικασίες
 - (β) το αντικείμενο και το λόγο του αιτήματος

- (γ) τα θέματα, περιλαμβανομένων των σχετικών γέγονότων (τέτοια όπως ημερομηνία, τόπος και περιάτσεις του αδικήματος) με τα οποία σχετίζονται οι έρευνες ή διάδικασίες, εκτός από την περίπτωση αιτήματος για γνωστότοιςηση;
- (δ) στην έκταση που η συνεργασία ενέχει αναγκαστική πράξη:
- (i) το κείμενο των νομοθετικών διατάξεων ή όπου αυτό δεν είναι δυνατό, αναφορά του σχετικού εφαρμοστέου νόμου και
 - (ii) ένδειξη ότι το μέτρο που ζητείται ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα που έχουν παρόμοια αποτελέσματα, θα μπορούσαν να ληφθούν στην επικράτεια του αιτούντος Μέρους δυνάμει του δικαίου του.
- (ε) όπου είναι αναγκαίο και κατά το μέτρο του δυνατού:
- (i) λεπτομέρειες του προσώπου ή προσώπων που αφορά, περιλαμβανομένων του ονόματος, της ημερομηνίας και του τόπου γεννήσεως, της εθνικότητας και διαμονής και, στην περίπτωση νομικού προσώπου, της έδρας του και
 - (ii) την περιουσία σε σχέση με την οποία ζητείται συνεργασία, την τοποθεσία της, τη σχέση της με το πρόσωπο ή πρόσωπα που αφορά, οποιαδήποτε σχέση με το αδίκημα, όπως επίσης και οποιαδήποτε διαθέσιμη πληροφορία γύρω από τα συμφέροντα άλλων προσώπων στην περιουσία και
- (ζ) οποιαδήποτε ιδιαίτερη διαδικασία που το αιτούν Μέρος επιθυμεί να ακολουθήσει.
2. Αίτημα για προσωρινά μέτρα δυνάμει του Μέρους 3 σε σχέση με κατάσχεση περιουσίας επί της οποίας δυνατό να εκτελεστεί διάταγμα δήμευσης που συνίσταται στην απαίτηση πληρωμής χρηματικού πτωσού, προσδιορίζει επίσης το μέγιστο ποσό για το οποίο ζητείται ανάκτηση από την περιουσία αυτή.
3. Επιπρόσθeta των προσδιορισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οποιοδήποτε αίτημα δυνάμει του Μέρους 4, περιέχει:
- (α) στην περίπτωση του Άρθρου 23, παράγραφος 1.(α):
- (i) πιστοποιημένο γνήσιο αντίγραφο του διατάγματος δήμευσης που εκδόθηκε από το δικαστήριο του αιτούντος Μέρους και αναφορά των λόγων βάση των οποίων εκδόθηκε το διάταγμα, εάν δεν προσδιορίζονται σε αυτό
 - (ii) πιστοποίηση από την αρμόδια αρχή του αιτούντος Μέρους ότι το διάταγμα δήμευσης είναι εκτελεστό και δεν υπόκειται σε συνήθη μέσα έφεσης
 - (iii) πληροφορίες ως προς στην έκταση στην οποία ζητείται η εκτέλεση του διατάγματος και
 - (iv) πληροφορίες ως προς την αναγκαιότητα λήψης οποιωνδήποτε τροσωρινών

μέτρων

- (β) στην περίπτωση του Άρθρου 23, παράγραφος 1.(β), επαρκής αναφορά των γεγονότων στα οποία στηρίζεται το αίτημά **ώστε να επιτρέπει στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να ζητήσει το διάταγμά δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου**.
- (γ) όταν τρίτα μέρη είχαν την ευκαιρία να απαιτήσουν δικαιώματα, έγγραφα που δεικνύουν ότι αυτή ήταν πράγματι **η περίπτωση**:

Άρθρο 38 -Ελαττωματικά αιτήματα

1. Εάν αίτημα δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού ή οι πληροφορίες που παρέχονται δεν είναι επαρκείς **ώστε να επιτρέπουν στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επιληφθεί του αιτήματος**, το Μέρος αυτό δύναται να ζητήσει από το αίτοντα Μέρος να τροποποιήσει το αίτημα ή να το συμπληρώσει με επιπρόσθετες πληροφορίες.
2. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να θέσει χρονικό όριο για την λήψη τέτοιων τροποποιήσεων ή πληροφοριών.
3. Εκκρεμούσης της λήψης των αιτούμενων τροποποιήσεων ή πληροφοριών σε σχέση με αίτημα δυνάμει του Μέρους 4 του κεφαλαίου αυτού, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να λάβει οποιαδήποτε από τα μέτρα που αναφέρονται στα Μέρη 2 ή 3 του κεφαλαίου αυτού.

Άρθρο 39 – Πολλαπλότης αιτημάτων

1. Όταν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα λαμβάνει περισσότερα του ενός αιτήματα δυνάμει των Μερών 3 ή 4 του κεφαλαίου αυτού αναφορικά με το ίδιο πρόσωπο ή περιουσία, η πολλαπλότητα των αιτημάτων δεν παρεμποδίζει το Μέρος αυτό να επιληφθεί των αιτημάτων που **ενέχουν τη λήψη προσωρινών μέτρων**.
2. Στην περίπτωση πολλαπλότητας αιτημάτων δυνάμει του Μέρους 4 του κεφαλαίου αυτού, το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εξετάζει το ενδεχόμενο διαβούλευσης με τα αιτούντα Μέρη.

Άρθρο 40 - Υποχρέωση αιτιολογίας

Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αιτιολογεί οποιαδήποτε απόφαση άρνησης, αναβολής ή θέσης υπό όρους οποιασδήποτε συνεργασίας δυνάμει του κεφαλαίου αυτού.

Άρθρο 41 - Πληροφορίες

1. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει αμέσως το αιτούντα Μέρος για:

- (α) τις πράξεις πώς άρχισαν κατόπιν αιτήματος δυνάμει του κεφαλαίου αυτού
- (β) το τελικό αποτέλεσμα των πράξεων που διεξήχθησαν βάση του αιτήματος
- (γ) απόφαση άρνησης, αναβολής ή θέσης υπό όρους; εν όλω, ή εν μέρει, οποιασδήποτε συνεργασίας δυνάμει του κεφαλαίου αυτού
- (δ) οποιεσδήποτε περιστάσεις οι οποίες καθιστούν αδύνατη τη διεξαγώγη των πράξεων που ζητούνται ή τους πιθανόν να την καθυστερήσουν σημαντικά και
- (ε) στην περίπτωση προσωρινών μέτρων που λαμβάνονται δυνάμει αιτήματος δυνάμει των Μερών 2 ή 3 του κεφαλαίου αυτού, τέτοιες διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου που θα οδηγούσαν αυτόματα στην άρση του προσωρινού μέτρου.
2. Το αιτούν Μέρος ενημερώνει αμέσως το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα για:
- (α) οποιαδήποτε αναθεώρηση, απόφαση ή οποιοδήποτε άλλο γεγονός ένεκα του οποίου το διάταγμα δήμευσης πταύει να είναι ολικά ή μερικά εκτελεστό και
- (β) οποιαδήποτε εξέλιξη, πραγματική ή νομική, ένεκα της οποίας οποιαδήποτε πράξη δυνάμει του κεφαλαίου αύτού δεν δικαιολογείται πλέον.
3. Όταν Μέρος, βάση του ίδιου διατάγματος δήμευσης, ζητήσει δήμευση σε περισσότερα του ενός Μέρη, ενημερώνει όλα τα Μέρη τα οποία επηρεάζονται από την εκτέλεση του διατάγματος αναφορικά με το αίτημα.

Άρθρο 42 - Περιορισμός χρήσης

1. Το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δύναται να εξαρτά την εκτέλεση αιτήματος από τον όρο ότι οι πληροφορίες ή η μαρτυρία που εξασφαλίσθηκε δεν θα χρησιμοποιηθούν ή διαβιβασθούν χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του από τις αρχές του αιτούντος Μέρους για έρευνές ή διαδικασίες άλλες από εκείνες που καθορίζονται στο αίτημα.
2. Κάθε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του, πληροφορίες ή μαρτυρία που παρασχέθηκαν από αυτό δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν ή διαβιβασθούν από τις αρχές του αιτούντος Μέρους για έρευνές ή διαδικασίες άλλες από εκείνες που καθορίζονται στο αίτημα.

Άρθρο 43 - Εμπιστευτικότητα

1. Το αιτούν Μέρος δύναται να απαιτήσει ότι το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα τηρεί εμπιστευτικά τα γεγονότα και την ουσία του αιτήματος, εκτός στην έκταση που είναι αναγκαίο για να εκτελέσει το αίτημα. Εάν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν

μπορεί να συμμορφωθεί με την απάλτηση εμπιστεύτικότητας, ενημερώνει αμέσως το αιτούν Μέρος.

2. Το αιτούν Μέρος, εάν δεν είναι άντιθετο σε βασικές αρχές του εθνικού του δικαίου και εάν του ζητηθεί αυτό, τηρεί εμπιστευτική όποιαδήποτε μαρτυρία και πληροφορία που παρασχέθηκε από το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, εκτός στην έκταση που η αποκάλυψη τους είναι αναγκαία για τις έρευνες ή διαδικασίες που περιγράφονται στο αίτημα.
3. Τηρουμένων των διατάξεων του εσωτερικού του δικαίου, Μέρος το οποίο έχει λάβει αυτόματα πληροφορίες δυνάμει του Άρθρου 20, συμμορφώνεται με οποιαδήποτε απάλτηση εμπιστευτικότητας όπως απαιτείται από το Μέρος το οποίο παρέχει τις πληροφορίες. Εάν το άλλο Μέρος δεν μπορεί να συμμορφωθεί με τέτοια απαίτηση, ενημερώνει αμέσως το διαβιβάζον Μέρος.

Άρθρο 44 - Έξοδα

Τα συνήθη έξοδα συμμόρφωσης με αίτημα βαρύνουν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Όταν έξοδα ουσιώδους ή έκτακτης φύσης είναι αναγκαία για συμμόρφωση με αίτημα, τα Μέρη διαβουλεύονται με σκοπό να συμφωνήσουν τους όρους δυνάμει των οποίων θα εκτελεστεί το αίτημα και πως θα επιμερισθούν τα έξοδα.

Άρθρο 45 - Ζημιές

1. Όταν έχει αρχίσει η λήψη νομικών ενεργειών από πρόσωπο αναφορικά με ευθύνη για ζημιές που προκύπτουν από ενέργεια ή παράλειψη σε σχέση με συνεργασία δυνάμει του κεφαλαίου αυτού, τα Μέρη **που αφορά**, εξετάζουν το ενδεχόμενο διαβούλευσης το ένα με το άλλο, ως ενδείκνυται, για να' καθορίσουν πως θα κατανείμουν οποιοδήποτε ποσό οφειλόμενων ζημιών.
2. Μέρος το οποίο έχει καταστεί υποκείμενο δικαστικής διαδικασίας για ζημιές, επιχειρεί να ενημερώσει το άλλο Μέρος **αναφορικά με αυτή την δικαστική διαδικασία**, εάν το Μέρος αυτό δυνατό να έχει συμφέρον στην υπόθεση.

Κεφάλαιο V- Συνεργασία μεταξύ FIUs

Άρθρο 46 - Συνεργασία μεταξύ FIUs

1. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι τα FIUs, όπως ορίζεται στη Σύμβαση αυτή, συνεργάζονται με σκοπό την καταπολέμηση της συγκάλυψης χρήματος, για να συγκεντρώνουν και αναλύουν ή, **εάν** ενδείκνυται, να διερευνήσουν εντός του FIU σχετικές πληροφορίες για οποιοδήποτε

- νεγονός το οποίο δύνατό να αποτελεί ένδειξη για συγκάλυψη χρήματος, σύμφωνα με τις εθνικές τους εξουσίες.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι τα FIUs ανταλλάσσουν αυτόματα ή κατόπιν αιτήματος και είτε σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή ή σύμφωνα με υφιστάμενες ή μελλοντικές αναφορές **μνημονίου συναντίληψης** που συνάδουν με τη Σύμβαση αυτή, οποιεσδήποτε προσβάσιμες πληροφορίες που δυνατό να είναι σχετικές με την επεξεργασία ή ανάλυση πληροφοριών ή, εάν ενδείκνυται, τη διερεύνηση από το FIU αναφορικά με οικονομικές συναλλαγές που σχετίζονται με συγκάλυψη χρήματος και τα εμπλεκόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
 3. Κάθε Μέρος διασφαλίζει ότι η εκτέλεση των αρμοδιοτήτων των FIUs δυνάμει του άρθρου αυτού, δεν θα επηρεάζεται από το εσωτερικό τους καθεστώς, ανεξαρτήτως του κατά πόσο είναι διοικητικές, νομοθετικές ή δικαστικές αρχές.
 4. Κάθε αίτημα που γίνεται δυνάμει του άρθρου αυτού, θα συνοδεύεται από περιληπτική αναφορά των σχετικών γεγονότων που είναι γνωστά στο αιτούν FIU. Το FIU καθορίζει στο αίτημα πως θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες **που ζητούνται**.
 5. Όταν γίνεται αίτημα σύμφωνα με το άρθρο αυτό, το FIU προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα παρέχει όλες τις σχετικές πληροφορίες, περιλαμβανομένων προσβάσιμων οικονομικών πληροφοριών και αιτούμενων **δεδομένων** νομικής εκτέλεσης που ζητούνται στο αίτημα, χωρίς την ανάγκη επίσημης επιστολής για το αίτημα, δυνάμει εφαρμοστέων συμβάσεων ή συμφωνιών μεταξύ των Μερών.
 6. Το FIU δύναται να αρνηθεί να αποκαλύψει πληροφορίες οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε βλάβη της ποινικής έρευνας που διεξάγεται στο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημά ή, σε εξαιρετικές περιστάσεις, όπου η αποκάλυψη των πληροφοριών θα ήταν σαφώς δυσανάλογη στα νόμιμα συμφέροντα φυσικού ή νομικού προσώπου ή του Μέρους **που αιφορά** ή που διαφορετικά δεν θα ήταν σύμφωνη με θεμελιώδεις αρχές του εθνικού δικαίου του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Οποιαδήποτε τέτοια άρνηση θα δικαιολογείται καταλλήλως στο FIU που ζητά τις πληροφορίες.
 7. Πληροφορίες ή έγγραφα που **εξασφαλίζονται** δυνάμει του άρθρου αυτού, θα χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς που ορίζονται στην παράγραφο 1. Πληροφορίες που παρέχονται από **αντίστοιχο** FIU, δεν θα διαδίδονται σε τρίτο Μέρος, ούτε θα χρησιμοποιούνται από το λαμβάνον FIU για σκοπούς άλλους εκτός από ανάλυση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του παρέχοντος FIU.
 8. Κατά τη διαβίβαση πληροφοριών ή εγγράφων δυνάμει του άρθρου αυτού, το διαβιβάζον FIU δύναται να επιβάλει περιορισμούς και όρους στη χρήση των πληροφοριών για σκοπούς

άλλους από εκείνους που ικανοποιούνται στην παράγραφο 7. Το λαμβάνον FIU συμμορφώνεται με οποιουσδήποτε τέτοιους περιορισμούς και όρους.

9. Όταν Μέρος επιθυμεί να χρησιμοποιήσει διαβιβασθείσες πληροφορίες ή έγγραφα για ποινικές έρευνες ή διώξεις για τους σκοπούς που ορίζονται στην παράγραφο 7, το διαβιβάζον FIU δεν δύναται να αρνηθεί τη συγκατάθεσή του σε αυτό, εκτός εάν πράξει έτσι βάση περιορισμών δυνάμει του εθνικού του δικαίου ή των όρων που αναφέρονται στην παράγραφο 6. Οποιαδήποτε άρνηση παροχής συγκατάθεσης δικαιολογείται καταλλήλως.
10. Τα FIUs λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, περιλαμβανομένων μέτρων ασφαλείας, για να διασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου αυτού, δεν είναι προσβάσιμες από οποιεσδήποτε άλλες αρχές, υπηρεσίες ή τμήματα.
11. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν θα προστατεύονται σύμφωνα με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28^{ης} Ιανουαρίου 1981 για την Προστασία του Ατόμου από την Αυτοματοποιημένη Επεξεργασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΕΤΣ Αρ. 108) καί λαμβανομένης υπόψη της Σύστασης Αρ. R (87) 15, της 15^{ης} Σεπτεμβρίου 1987 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, που ρυθμίζει τη Χρήση Προσωπικών Δεδομένων στον Αστυνομικό Τομέα, από τουλάχιστον τους ίδιους κανόνες εμπιστευτικότητας και προστασίας προσωπικών δεδομένων, όπως αυτούς που εφαρμόζονται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας που εφαρμόζεται στο αιτούν FIU.
12. Το διαβιβάζον FIU δύναται να προβεί σε λογικές έρευνες ως προς τη χρήση που γίνεται στις πληροφορίες που παρέχονται και το λαμβάνον FIU, όταν είναι πρακτικό, παρέχει τέτοιες απαντήσεις.
13. Τα Μέρη προσδιορίζουν τη μονάδα η οποία είναι FIU εντός της έννοιας του άρθρου αυτού.

Άρθρο 47 - Διεθνής συνεργασία για αναβολή ύποπτων συναλλαγών

1. Κάθε Μέρος υιοθετεί τέτοια νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ως είναι αναγκαίο, για να επιτρέπει την ανάληψη επειγόντων δράσης από FIU, κατόπιν αιτήματος αλλοδαπού FIU, για αναστολή ή παρακράτηση συγκατάθεσης σε εξελισσόμενη συναλλαγή για τέτοιες περιόδους και εξαρτώμενη από τους ίδιους όρους όπως εφαρμόζονται στο εσωτερικό του δίκαιο αναφορικά με την αναστολή συναλλαγών.
2. Η δράση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 λαμβάνεται όταν το FIU προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ικανοποιείται, κατόπιν αιτιολογίας από το αιτούν FIU, ότι:
 - (a) η συναλλαγή σχετίζεται με συγκάλυψη χρήματος και

(β) η συναλλαγή θα είχε αναστάλει ή η συγκατάθεση για την **εξέλισσόμενη συναλλαγή** θα είχε παραικρατηθεί, εάν η σύναλλαγή ήταν το υπόκειμενο αναφοράς για εσωτερική ύποπτη σύναλλαγή.

Κεφάλαιο VI – Μηχανισμός παρακολούθησης και επίλυση διαφορών

Άρθρο 48 - Μηχανισμός παρακολούθησης και επίλυση διαφορών

- Η Διάσκεψη των Μερών (COP) θα είναι υπεύθυνη για παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης. Η COP:
 - παρακολουθεί την προσήκουσα εφαρμογή της Σύμβασης από τα Μέρη
 - κατόπιν αιτήματος Μέρους, εκφράζει γνώμη για οποιοδήποτε ζήτημα που αφορά την ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης.
- Η COP εκτελεί τις αρμοδιότητες δυνάμει της παραγράφου 1.(a) πιο πάνω, χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε διαθέσιμη Επιπροπή **Εμπειρογνομώνων** για την Αξιολόγηση Μέτρων **εναντίον της Συγκάλυψης Χρήματος** (Moneyval), δημόσιες περιλήψεις (για χώρες Moneyval) και οποιεσδήποτε διαθέσιμες FATF δημόσιες περιλήψεις (για χώρες FATF), που συμπληρώνονται από περιοδικά ερωτηματολόγια αυτοεκτίμησης, ως ενδείκνυται. Η διαδικασία παρακολούθησης θα αφορά περιοχές που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, μόνο αναφορικά με τις περιοχές εκείνες οι οποίες δεν καλύπτονται από άλλα σχετικά διεθνή πρότυπα κατά τα οποία διενεργούνται αμοιβαίες αξιολογήσεις από τα FATF και Moneyval.
- Εάν η COP συμπεράνει ότι απαιτεί περαιτέρω πληροφορίες για την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων της, **έρχεται σε επαφή** με το Μέρος **που αφορά** επωφελούμενο, εάν απαιτείται αυτό από την COP, της διαδικασίας και μηχανισμού του Moneyval. Το Μέρος **που αφορά δίνει** αναφορά πίσω στην COP. Η COP στη βάση αυτή αποφασίζει κατά πόσο θα διενεργησει ή όχι μια βαθύτερη εκτίμηση της θέσης του Μέρους **που αφορά**. Αυτό δυνατό, χωρίς να είναι αναγκαίο, **να συμπεριλαμβάνει** επίσκεψη στη χώρα από οιμάδα αξιολόγησης.
- Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ Μερών ως προς την ερμηνεία ή εφαρμογή της Σύμβασης, αναζητούν επίλυση της διαφοράς μέσω διαπραγμάτευσης ή οποιωνδήποτε άλλων ειρηνικών μέσων της επιλογής τους, περιλαμβανομένων της υποβολής της διαφοράς στην COP, σε σώμα διαιτησίας, οι αποφάσεις των οποίων θα είναι δεσμευτικές για τα Μέρη ή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, ως συμφωνεύται από τα Μέρη **που αφορά**.
- Η COP υιοθετεί τους δικούς της κανόνες διαδικασίας.

6. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης συγκάλει την COP δχι αργότερα του ενός έτους που ακολουθεί την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Έπειτα, τακτικές συνεδρίες της COP διενέργονται σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας που υιοθετούνται από την COP.

Κεφάλαιο VII – Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 49 - Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση θα είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της. Τέοια Κράτη ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύνανται να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν με:
 - (α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή
 - (β) υπογραφή που υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ακολουθούμενη από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.
2. Έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία έξι υπογράφοντες, εκ των οποίων τουλάχιστον τέσσερις είναι Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε Υπογράφοντα ο οποίος μεταγενέστερα εκφράζει τη συγκατάθεσή του να δεσμευτεί από αυτή, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία έκφρασης της συγκατάθεσης του να δεσμευθεί από τη Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.
5. Κανένα Μέρος της Σύμβασης του 1990 δεν δύναται να επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει τη Σύμβαση αυτή, χωρίς να θεωρήσει ότι δεσμεύεται από τουλάχιστον τις διατάξεις που αντιστοιχούν στις διατάξεις της Σύμβασης του 1990 από τις οποίες δεσμεύεται.
6. Από την έναρξη ισχύος της, τα Μέρη της Σύμβασης αυτής, τα οποία κατά τον ίδιο χρόνο είναι Μέρη της Σύμβασης του 1990:
 - (α) εφαρμόζουν τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής στις αμοιβαίες σχέσεις τους
 - (β) συνεχίζουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της Σύμβασης του 1990 στις σχέσεις τους με

άλλα Μέρη στην εν λόγω Σύμβαση, αλλά όχι στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 50 - Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβούλευσης με τα Μέρη της Σύμβασης, δύναται να καλέσει όποιοδήποτε Κράτος που δεν είναι μέλος του Συμβουλίου και που δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία της να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή, με απόφαση που λαμβάνεται με την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών που έχουν το δικαίωμα να παρακάθεινται στην Επιτροπή.
2. Αναφορικά με οποιοδήποτε προσχωρόν Κράτος, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 51 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να καθορίσει την επικράτεια ή τις επικράτειες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.
2. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωσή που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια καθορίζεται στη δήλωση. Αναφορικά με τέτοια επικράτεια, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης τέτοιας δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.
3. Οποιαδήποτε δήλωση που γίνεται δυνάμει των δύο προηγούμενων παραγράφων δυνατό, αναφορικά με οποιαδήποτε επικράτεια καθορίζεται σε τέτοια δήλωση, να ανακληθεί με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης τέτοιας γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 52 - Σχέση με άλλες συμβάσεις και συμφωνίες

1. Η Σύμβαση αυτή δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των Μερών που απορρέουν από διεθνείς πολυμερείς πράξεις που αφορούν ειδικά θέματα.

2. Τα Μέρη της Σύμβασης αυτής δύνανται νά συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους, για τα θέματα που επιλαμβάνεται η Σύμβαση αυτή, για τους σκοπούς συμπλήρωσης ή ενίσχυσης των διατάξεων της ή διευκόλυνσής της εφαρμογής των αρχών που ενσωματώνονται σε αυτή.
3. Εάν δύο ή περισσότερα Μέρη έχουν ήδη συνάψει συμφωνία ή συνθήκη αναφορικά με υποκείμενο το οποίο επιλαμβάνεται η Σύμβαση αυτή ή διαφορετικά, εάν έχουν δημιουργήσει τις σχέσεις τους αναφορικά με το υποκείμενο αυτό; Θα δικαιούνται να εφαρμόζουν τη συμφωνία αυτή ή συνθήκη ή νά ρυθμίζουν τις σχέσεις αυτές ανάλογα, αντί της Σύμβασης, εάν αυτό διευκολύνει τη διεθνή συνεργασία.
4. Μέρη τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, εφαρμόζουν τους Κοινοτικούς κανόνες και κανόνες Ευρωπαϊκής Ένωσης στην έκταση που **υπάρχουν** Κοινοτικοί κανόνες ή κανόνες Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπουν το **ειδικό** θέμα και εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, χωρίς επηρεασμό του αντικειμένου και σκοπού της παρούσας Σύμβασης και χωρίς επηρεασμό της πλήρους εφαρμογής της στα άλλα Μέρη¹.

Άρθρο 53 - Δηλώσεις και επιφυλάξεις

1. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να προβεί σε μια ή περισσότερες από τις δηλώσεις που προνοούνται στο Άρθρο 3, παράγραφος 2, Άρθρο 9, παράγραφος 4, Άρθρο 17, παράγραφος 5, Άρθρο 24, παράγραφος 3, Άρθρο 31, παράγραφος 2, Άρθρο 35, παράγραφοι 1 και 3 καὶ Άρθρο 42, παράγραφος 2.
2. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται επίσης, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα, να επιφυλάξει το δικαίωμα του να μην εφαρμόσει, εν μέρει ή εν όλω, τις διατάξεις του Άρθρου 7, παράγραφος 2, υποπαράγραφος γ' του Άρθρου 9, παράγραφος 6 του Άρθρου 46, παράγραφος 5 καὶ του Άρθρου 47.
3. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να εφαρμόσει τα Άρθρα 17 και 19 της Σύμβασης αυτής, ιδιαίτερα λαμβάνοντας υπόψη τις εφαρμοστέες διεθνείς συμφωνίες στον τομέα της διεθνούς συνεργασίας σε ποινικά θέματα. Γνωστοποιεί οποιεσδήποτε αλλαγές στις πληροφορίες αυτές στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
4. Οποιοδήποτε Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει:
 - (α) ότι δεν θα εφαρμόσει το Άρθρο 3, παράγραφος 4, της Σύμβασης αυτής ή

(β) ότι θα εφαρμόσει μόνο εν μέρει το Άρθρο 3, παράγραφος 4 της Σύμβασης αυτής·^ή

(γ) τον τρόπο κατά τον οποίο προτίθεται να εφαρμόσει το Άρθρο 3, παράγραφος 4, της Σύμβασης αυτής.

Γνωστοποιεί οποιεσδήποτε αλλαγές στις πληροφορίες αυτές στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

5. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν είναι δυνατό να γίνει.
6. Όποιοδήποτε Μέρος το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη δυνάμει του άρθρου αυτού, δύναται να την ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία λήψης τέτοιας γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.
7. Μέρος το οποίο έχει προβεί σε επιφύλαξη αναφορικά με διάταξη της Σύμβασης, δεν δύναται να απαιτήσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής από οποιοδήποτε άλλο Μέρος δύναται, εντούτοις, εάν η επιφύλαξη του είναι μερική ή υπό όρους, να απαιτήσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής στην έκταση που την έχει αποδεχθεί.

Άρθρο 54 - Τροποποιήσεις

1. Τροποποιήσεις της Σύμβασης δυνατό να προταθούν από οποιοδήποτε Μέρος και κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και σε κάθε μη-μέλος Κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει ή έχει κληθεί να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 50.
2. Οποιαδήποτε τροποποίηση προταθεί από Μέρος κοινοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για Ποινικά Θέματα (CDPC), η οποία υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών τη γνώμη της για την προτεινόμενη αυτή τροποποίηση.
3. Η Επιτροπή Υπουργών εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και τη γνώμη που υποβλήθηκε από την CDPC και δύναται να υιοθετήσει τροποποίηση με την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης.
4. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, προωθείται στα Μέρη για αποδοχή.
5. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά που όλα τα Μέρη έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματέα για την αποδοχή τους επ' αυτής.

6. Για την ενημέρωση των κατηγοριών των αδικημάτων που περιέχονται στο παράρτημα, δηπώς επίσης και για να τροποποιηθεί το Άρθρο 13, τροποποιήσεις δυνατό να προταθούν από οποιοδήποτε Μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών. Κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Μέρη.
7. Κατόπιν διαβούλευσης με τα Μέρη τα οποία δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και, εάν είναι αναγκαίο, η CDPC, η Επιτροπή Υπουργών, δύνανται να υιοθετήσουν τροποποίηση που προτείνεται σύμφωνα με την παράγραφο 6, από την πλειοψηφία που προνοείται στο Άρθρο 20 δ του Καταστάτικου του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ μετά τη λήξη περιόδου ενός έτους μετά την ημερομηνία κατά την οποία έχει πρωθηθεί στα Μέρη. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, οποιοδήποτε Μέρος δύναται να γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα οποιαδήποτε ένσταση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης.
8. Εάν το ένα τρίτο των Μερών γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα ένσταση για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης, η τροποποίηση δεν τίθεται σε ισχύ.
9. Έάν λιγότερο από το ένα τρίτο των Μερών γνωστοποιήσει ένσταση, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για τα Μέρη εκείνα τα οποία δεν έχουν γνωστοποιήσει ένσταση.
10. Όταν τροποποίηση έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τις παραγράφους 6 έως 9 του άρθρου αυτού και Μέρος έχει γνωστοποιήσει ένσταση σε αυτή, η τροποποίηση αυτή τίθεται σε ισχύ αναφορικά με το Μέρος πώς αφορά, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία έχει γνωστοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την αποδοχή του. Μέρος το οποίο έχει προβεί σε ένσταση δύναται να την ανακαλέσει σε οποιοδήποτε χρόνο, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
11. Εάν τροποποίηση έχει υιοθετηθεί από την Επιτροπή Υπουργών, Κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν δύνανται να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμευτούν από τη Σύμβαση, χωρίς να αποδεχθούν κατά τον ίδιο χρόνο την τροποποίηση.

Άρθρο 55 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, σε οποιοδήποτε χρόνο, να καταγγείλει τη Σύμβαση με γνωστοποίηση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Τέτοια καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί τη λήξη περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.
3. Η παρούσα Σύμβαση, **εντούτοις**, συνεχίζει να εφαρμόζεται στην έκτελεση της δήμευσης δυνάμει του Άρθρου 23, για την οποία έχει γίνει αίτημα σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, πριν την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ τέτοια καταγγελία.

Άρθρο 56 – Γνωστοποιήσεις

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, τα μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης, σε οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει σε αυτή και σε οποιοδήποτε άλλο Μέρος της Σύμβασης για:

- (α) οποιαδήποτε υπογράφη
- (β) την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης
- (γ) οποιαδήποτε ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης σύμφωνα με τα Άρθρα 49 και 50
- (δ) οποιαδήποτε δήλωση ή επιφύλαξη έγινε δυνάμει του Αρθρου 53.
- (ε) οποιαδήποτε άλλη εγέργεια, γνωστοποίηση ή κοινοποίηση σχετικά με τη Σύμβαση.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση αυτή.

Έγινε στη Βαρσοβία, την 16^η ημέρα του Μαΐου του 2005, στην Αγγλική και Γαλλική, με τα δύο κείμενα εξισού αυθεντικά, σε ενιαίο αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει πιστοποιημένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, σε μη-μέλη Κράτη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης και σε οποιοδήποτε Κράτος κλήθηκε να προσχωρήσει σε αυτή.

Τυπώθηκε στο Τυπογραφείο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Μιχαλάκη Καραολή, 1445 Λευκωσία, Τηλ. 22405824, Φαξ 22303175 – www.mof.gov.cy/gpo

Αντίτυπα της Επίσημης Εφημερίδας πωλούνται προς £1,00 – €1,71 το καθένα

Ετήσια συνδρομή: £40,00 – €68,34